

*Impetus to
Advance
in
the Zen Gate*

J. C. Cleary

HƯ VÂN HÒA THƯỢNG
Dịch giả: THÍCH THANH TỪ

THIỀN QUAN
SÁCH TẤN

ZHUHONG'S PREFACE

How could Zen be thought to have a gate? The Path [itself] has no inside or outside, no going out or going in. But when it comes to people carrying out the Path, some are deluded and some are enlightened.

Therefore, the people of knowledge, acting as the gate-keepers, have no choice but to open and close the Zen gate in a timely fashion. They are careful to keep it locked [most of the time], and rigorously check out [those who would enter]. To those whose words diverge [from the truth], those who indulge their selfishness and overstep the proper measure, the gate-keepers give no room to peddle their dishonesty. For a long time already they have barred the door to such people so they cannot easily get through.

When I first left home [and became a monk] I obtained a booklet from the booksellers called "OUTLINE OF THE BUDDHAS AND PATRIARCHS OF THE ZEN SCHOOL." In this book were recorded accounts given by many of the venerable adepts of old: they gave accounts of their studies, of their initial difficulties in entering [the Path], of their experiences and travail on [the Path] in doing the work, and of their final opening through into spiritual awakening.

TỰA CỦA CHÂU HOÀNG

Thiền lại có cửa (quan) sao? Đạo vốn không có trong ngoài, ra vào; nhưng người hành đạo bởi có mê, ngộ.

Nên bậc đại thiện-tri-thức giữ cửa không thể không có khi mở, đóng. Các Ngài giữ khóa chốt kỹ càng, tra hỏi nghiêm ngặt, khiến những kẻ loạn ngôn, tà ý muốn vượt qua bị cửa ngăn cản không thể thực hiện được mưu gian, cũng là cái kế giữ lâu dài vậy.

Tôi khi mới xuất gia được gặp một pho sách để trong phòng tên THIỀN MÔN PHẬT TỔ CƯƠNG MỤC. Trong ấy ghi chép những lời tường thuật của các vị Tôn túc về sự tham học, tu chứng của mình. Nào lúc mới tham học khó khăn thấu hiểu, lúc thực hành công phu nhọc nhằn khổ sở, đến sau cùng bỗng nhiên thấu ngộ.

I felt great love and admiration and vowed to learn [what they had learned].

Afterwards I never again saw this book anywhere else. So I continued to read through ail the recorded sayings and miscellaneous biographies in the "Five Lamps." No matter whether they were monks or laymen, all those who engaged in real study and genuinely awakened are included in this book. I have culled out the most essential parts to form a collection, which I call "IMPETUS TO ADVANCE IN THE ZEN GATE".

This book can be set on a desk when you are staying somewhere, or carried along in your bag when you travel. Once you read it, your mind and will will be stimulated and your spirit will blaze up. You will be impelled to drive yourself on to catch up with those who have gone forward [through the Zen gate] before you.

Some may say: "This collection was put together for those who have not yet passed through the gate. Those who have already passed through the gate are long gone: how can they use it?" [To them I respond:] Even though it is so, beyond this gate there is another gate. By pretending to crow like a rooster, you may temporarily escape from the tiger's mouth.

Tôi đọc qua, lòng rất kính mộ, nguyện học theo gương các Ngài.

Bộ sách này các nơi khác không thấy có. Kể tôi đọc bộ Ngũ Đăng Chư Ngữ Lục trong Tạp truyện, không luận những vị xuất gia hay tại gia có thật tham, thật ngộ, tôi đều góp nhặt thêm vào phần trước pho sách. Tôi chọn rút những chuyện cốt yếu, xếp theo loại, biên thành tập lấy tên là THIÊN QUAN SÁCH TẤN.

Ở nơi nào thì tôi để nó trên bàn, đi đâu thì mang theo trong bị, mỗi lần đọc cảm thấy khích lệ tâm chí, tinh thần khoáng đạt, như có một sức mạnh vô hình thúc đẩy gắng tiến.

Có thể nói quyển sách này rất cần thiết đối với người chưa vượt qua khỏi cửa, nếu với kẻ vượt khỏi cửa đã xa thì đâu còn cần dùng? Tuy nhiên, ngoài cửa này còn lớp cửa khác, chẳng qua giả mượn tiếng gà, tạm rời miệng cọp mà thôi.

But those who are satisfied with petty attainments are people with added arrogance. They have not yet come to the end of the rivers and mountains [they still have to cross].

The warning stick is in your hand: run fast and gallop on forever until you break through the ultimate mysterious barrier. Then it will not be too late to slow down and have the feast at the end of your studies.

[Dated and signed:]

First day of spring, 28th year of the Wan Li Era (1600 A.D) Zhuhong of Yunqi Temple

*

Được ít cho là đủ là người tăng thượng mạn. Sông chưa cùng, núi chưa tột vẫn phải gắng tiên [để vượt qua].

[Cây gậy cảnh báo nằm trong tay ông]: Chạy mau, đi mãi bao giờ vượt khỏi cái cửa đen tối sau cùng (cứu cánh vi diệu), chừng ấy sẽ chậm rãi nghỉ ngơi không muộn.

Niên hiệu Vạn Lịch năm thứ 28, đầu mùa Xuân

CHÙA VÂN THÊ

Sa môn CHÂU HOÀNG Cẩn chí

*

1. Essential Excerpts from the Teaching Words of the Ancestral Teachers of Zen

[Zhuhong wrote:]

Of the Dharma words of the ancestral teachers, here I do not include transcendent mystical discussions: I only select crucial points on how to do meditation work. I have limited this to the most important, most concise statements, to facilitate constant reading, and stimulate body and mind. I also follow this model in the second part, [when giving short descriptions] of the ancestral teacher's austerities, and in the final part, when assembling citations from the scriptures.

1. Instructions from Huangbo Xiyun [d. 850]

If you have been unable to penetrate through previously, I guarantee that when the last day of your life arrives, you will be frantic with confusion.

There are certain outsiders, who give a scoffing laugh whenever they see someone doing meditation work, and say, "You still have this one?" [as if to claim that advanced students should be beyond such deliberate practices.]

I. RÚT GỌN LỜI DẠY CHƯ TÔ

Phần này, tôi không biên những lời cao siêu của chư Tô, chỉ rút ra những chỗ thực hành công phu khẩn thiết. Lại rút gọn những chuyện cốt yếu cho tiện hàng ngày đọc qua để khích lệ thân tâm.

Tôi cũng theo mô hình này trong phần thứ hai, [khi đưa ra những mô tả ngắn] về sự nghiêm huấn của chư tô, và trong phần cuối cùng, khi tập hợp các trích dẫn từ kinh điển.

1. Hoàng Bá Vận Thiền sư dạy chúng

Về trước tu tập nếu chưa thấu triệt, một phen lưỡi hái tử thần kề cổ, sẽ thấy trăm mối rối ren.

Thế mà, có một bọn ngoại đạo vừa thấy người hạ thủ công phu, bèn cười nhạt, bảo rằng: "Còn có cái ấy nữa."¹

¹ Ý nói hành giả lão tham không cần phải công phu chú tâm như thế.

I would ask them: When suddenly you are facing the end of your lives, what will you use to fend off birth and death?

If you can accomplish [the work] when you have the free time, then you will be able to function when you are busy. How much effort this saves! Don't wait until you are thirsty to dig the well.

[If you neglect to do the work, then when death approaches], your limbs will not be properly arranged, the road ahead will be vague, and you will whirl about in confusion bumping into things. How painful!

All through your life you have only learned lip-service samadhi. You have talked of Zen and spoken of the Path, and cursed and scolded the buddhas and ancestral teachers. But when you get to this point, none of this will be of any use. Your only concern has been to deceive other people [into thinking you are wise]. You scarcely knew that when this day arrived, you would have [only] deceived yourself.

I urge all of you brothers [and sisters] to take advantage of the period when you are physically strong and healthy, to seek and find clear insight. This key link is very easy. It is just that you are not willing to mobilize your will to the utmost to do the work.

Ta thử hỏi ông: “Nếu khi thân chết đến, ông lấy cái gì để chống cự lại?”

Vậy lúc rảnh rang lo giải quyết cho xong, đến khi gấp rút được ít nhiều tinh lực. Chớ đợi khát nước mới lo đào giếng,

[Nếu công phu lơ lửng thì khi cái chết đến gần] tay chân co rút, đường trước mặt mờ, trần trở rối loạn, khổ thay! Khổ thay!

Bình nhứt chỉ học Tam-muội ngoài môi, nói thiên, nói đạo, trách Phật, chê Tổ, đến lúc này tất cả buông xuôi. Chỉ tưởng dối với người [cho rằng mình trí tuệ], đâu ngờ ngày nay dối mình.

Tôi khuyên hết thầy huynh đệ, lúc thân thể còn tráng kiện nên chọn lấy những điều mình đã hiểu, làm động cơ tu tiến thì rất dễ dàng. Tự các ông không chịu lập chí quyết chết thực tập công phu,

All you care to do is say over and over how hard it is.

If you are for real, you will contemplate the public cases, the koans.

[For example:] A monk asked Zhaozhou, "Does a dog have buddha-nature or not?" Zhaozhou said, "No."

Contemplate this word "No" twenty-four hours a day. Study it from morning to night. Mobilize your energy and hold onto this word "No" continuously from mind-moment to mind-moment whether you are walking, standing, sitting, or lying down, whether you are dressing or eating or going to the toilet. After long days and years, you will achieve unity: unexpectedly, the mind-flower will suddenly bloom, and you will awaken to the devices of the buddhas and patriarchs.

After this you will no longer be fooled by the sayings of the world's enlightened teachers. Then you will be able to open a big mouth [and say things like] "Bodhidharma's coming from the west [to bring Zen to China] was creating waves with no wind" and "When the World Honored One held up the flower [to start the Zen transmission in India], it was a defeat." When you reach this point, not only old man Yama [the judge of the dead], but even the thousand sages will have no way to cope with you.

chỉ nghĩ là khó thì lại càng thấy khó.

Nếu là bậc trượng phu hãy khán công án.

[Thí dụ:] Có vị tăng hỏi Triệu Châu: "Con chó có Phật tánh không?"

Triệu Châu đáp: "Không".

Suốt 12 thời (24 tiếng đồng hồ) khán một chữ KHÔNG. Ngày tham, đêm tham, đi, đứng, ngồi, nằm, mặc áo, ăn cơm, đại tiểu tiện v.v... đều dồn hết tinh thần khán một chữ KHÔNG. Lâu ngày chầy tháng kết thành một khối, bỗng nhiên tâm hoa khai phát, ngộ được máy nhiệm màu của Phật, Tổ,

[về sau] sẽ không còn ngờ vực câu nói của Lão Hòa thượng đã thấu triệt đại ngộ. [Sau đó, ông sẽ có thể rộng miệng và nói những lời như] "Tổ Đạt-ma từ Ấn Độ [truyền Thiền] đến [Trung Hoa], không gió đã làm dậy sóng" và đức Thế Tôn đưa cành hoa [khai truyền Thiền tông ở Ấn Độ] cả hội chúng đều ngơ ngác." [Khi ông đến được] lý này không những lão Diêm Vương (thần chết) mà cả ngàn vị Thánh chẳng biết thế nào [đối phó với ông.]

[Perhaps] you do not believe me when I tell you such marvels do in fact exist. Why are you like this? "The only thing to fear is people with minds [that are already made up, and bound by conditioned opinions]."

Zhuhong's comment:

This [lesson given by Huangbo] is the starting point for [the practice] in later generations of contemplating koans.

Still, it is not necessary to hold rigidly to the word "No" [as the only koan to contemplate. You can investigate] "No" or [any of the following koans:]

"The myriad things return to one: what does the one return to?"

"What is Buddha?" - "Mount Sumeru."

"Where will you be after you have died and your body has been cremated?"

[Alternatively], you can investigate by reciting the buddha-name.

Whatever meditation point you hold to, make awakening your goal. The points of doubt may differ, but the awakening does not.

Ông chưa tin được [khi ta nói] cái đạo quá kỳ đặc như thế. [Tại sao ông lại như thế?]

Việc này chỉ ngại người hữu tâm [đã tạo tác và bị trói buộc vào ý niệm duyên sinh].

Châu Hoằng bình:

Hoàng Bá đưa ra bài học này là điểm khởi đầu cho những thế hệ sau [tu] khán công án.

Tuy nhiên, không cần phải giữ cứng nhắc chữ "Không" [như công án duy nhất để tham cứu. Ông có thể khán] "Không" hoặc [bất kỳ công án nào sau đây:]

"Muôn pháp trở về Một: Một về đâu?"

"Phật là gì?" - "Núi Tu-di."

"Sẽ đi về đâu sau khi chết và cơ thể đã hỏa táng?"

[Hoặc] ông có thể tham cứu bằng cách niệm danh hiệu Phật.

Bất kể chủ đề thiền đang nắm giữ, hãy biến thành mục tiêu chứng ngộ. Chủ đề nghi tình có thể khác nhau, nhưng chứng ngộ thì không khác.

2. Instructions from Zen teacher Zhaozhou Congshen [778-897]

Just investigate the truth. Sit and contemplate it for twenty or thirty years. If [after that] you do not understand, you can come cut my head off.

For forty years I have not used my mind in a way that mixes [worldly concerns with the focus on truth]. My only mixed use of mind is at the two mealtimes.

3. Instructions from Zen teacher Xuansha Zongyi [c. 900]

To succeed as a bodhisattva learning transcendent wisdom, you must have great capacity and great wisdom.

If your faculties are slow and dull, you must endure strenuous austerities: [stay awake] day and night, oblivious of fatigue, as if you were mourning for your deceased mother.

If you act with this kind of urgency, and also obtain the support of other people [of wisdom], and make an all out effort to investigate reality, then you too will succeed.

2. Triệu Châu Thâm Thiên sư dạy chúng

Các ông chỉ [nên] thấu đạt lý tọa thiền, chuyên khán hai ba mươi năm, nếu không hội ngộ chặt đầu Lão Tăng đi.

Lão Tăng ngót 40 năm chuyên khán không dụng tâm tạp loạn [giữa thế gian và lẽ thật], trừ hai thời cơm và cháo mới tạp dụng tâm.

3. Huyền Sa Bị Thiên sư dạy chúng

Phàm người học Bát-nhã Bồ-tát² phải đủ đại căn cơ, đại trí tuệ mới được.

Nếu căn cơ trì độn, phải chuyên cần khổ nhọc, [tỉnh giác] nhẫn nại đêm ngày quên mệt, giống như người đi đưa đám ma mẹ,

[Nếu] cần cù cấp bách sẽ có người [trí tuệ] phụ lực. Ghi tạc trong lòng chuyên tâm thật cứu³, ắt có ngày hội ngộ.

² Người tu hạnh Bồ-tát học Bát-nhã.

³ Tham cứu lẽ thật.

4. Admonitions by Zen teacher Dayi of Goose Lake (745-818)

If you do not forget your physical form, and do not put to death your [conditioned] mind, then this incurable disease [of ignorance, craving, and aggression] is very grave.

You must take up the sword [of transcendent wisdom, which is so sharp it cuts] a hair blown across it, and cut through to the highest meaning of the Zen transmission.

Look straight at it, concentrate your attention, examine it again and again. What is it?

If a person does not work hard at quiet sitting, when will he or she ever make the grade and awaken to the emptiness of mind?

5. Admonitions by Zen teacher Yanshou of Yongming [904-975]

There is no other special marvel in the gate of learning the Path: you simply must cleanse away the seeds of karmic consciousness [that have accumulated] over measureless eons of sensory experience.

4. Đại Nghĩa Thiền sư răn dạy

Chớ có quên mình với tử tâm,⁴

Bệnh này⁵ khó trị thật quá thâm,

Mau mau đề khởi tâm suy xét,

Cần kiếm Tổ sư nghĩa nhiệm màu⁶

Lỡ khi ngủ gật, liền trợn mắt,⁷

Xem thử kèo nhà, nó là gì?

Nếu người tịnh tọa chẳng dụng công,

Bao giờ mới được ngộ tâm không?

5. Vĩnh Minh Thọ Thiền sư răn dạy

Cửa học đạo không có gì kỳ đặc, chỉ cần gột sạch căn, trần và những chủng tử nghiệp thức [tích lũy] từ vô lượng kiếp đến giờ.

⁴ Nếu không quên thân tướng và diệt chết vọng tâm.

⁵ Bệnh tham-sân-si.

⁶ Hãy cầm kiếm bén thổi lông, tức gươm trí tuệ, cắt thấu nghĩa nhiệm màu truyền trao của Tổ sư.

⁷ Nhìn thẳng vào, tập trung chú tâm, khán tới khán lui. Đó là cái gì?

You must be able to dissolve away feelings and thoughts, and cut off false entanglements, so that when you face all the worldly realms of craving and desire, your mind is [as inert] as wood or stone. Then even if you have not yet clarified the eye of the Path, you will spontaneously form a purified body.

If you meet a genuine guide, you must make every effort to get close to him [or her]. Even if you study with him [or her] without penetrating through [to reality], and your learning is not yet successful, what you hear from him [or her] will serve forever as seeds of the Path.

[Thenceforth], in lives to come, you will never fall into evil planes of existence [to become a hell-being, a hungry ghost, or an animal], and birth after birth you will not lose the human form. As soon as you come forth, when you hear one thing, you will understand a thousand.

6. Lesson given at a small gathering by Zen master Sixin Wuxin of Yellow Dragon Temple [1043-1114]

Eminent monks, it is hard to attain human form, and hard to get to hear the Buddha Dharma. If you do not deliver this body in this lifetime, then in what lifetime will you deliver this body?

Các ông nếu tiêu trừ hết tình niệm, đoạn dứt vọng duyên, đối với tất cả thứ ái dục ở thế gian tâm không động nhiễm như cây đá, dù đạo nhãn chưa sáng, tự nhiên thân tâm an tịnh.

Nếu gặp bậc đạo sư chân chánh phải thiết tha thân cận, giả sử tham chưa thấu triệt [lẽ thật], học chưa thành tài, một phen tai nghe đạo vị tạo thành chủng tử đạo trong tàng thức,

kiếp kiếp không sa vào ác đạo [địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh], đời đời không mất thân người,

vừa sanh ra một nghe ngàn ngộ.

6. Tử Tâm Tân Thiền sư tiểu tham

Chư Thượng tọa! Thân này khó được, Phật pháp khó nghe, chính đời này không lo độ, mong đời nào độ thân này?

Do all of you people want to study Zen? You must abandon something. Abandon what? Abandon the [physical body composed of] the four elements [fire, water, earth, and air] and the five clusters [form, sensation, perception, motivational synthesis, consciousness]. Abandon all the karmic consciousness from countless ages past.

Investigate what's right under your own feet. Contemplate it, get to the bottom of it. What is the truth of it?

Keep investigating and investigating. Suddenly the mind-flower will send forth light, shining through all the worlds in the ten directions. Then it can be said that "When [decisive insight] is attained from mind, it responds readily at hand."

After that you will be able to transform the earth into gold, and chum the rivers into clarified butter. How could you not be content and happy for life?

Do not just occupy yourself with seeking Zen and the Path by reading words in books. The Zen Path is not in books. Even if you read the whole Buddhist canon and the works of all the philosophers, these are all just idle words: when you are facing death, you will not be able to use them at all.

Các ông thích tham thiền ư? Phải buông bỏ hết.
Buông bỏ cái gì? Buông bỏ tứ đại,

ngũ uẩn [sắc, thọ, tưởng, hành, thức], buông bỏ
những nghiệp thức

từ vô lượng kiếp đến nay.

Nhìn xuống gót chân mình suy cùng, xét tận
xem nó [lẽ thật] là cái gì?

Xét qua xét lại, bỗng nhiên tâm hoa phát sáng,
chiếu khắp cõi nước mười phương. Có thể nói được tại
tâm, nắm trong tay⁸, mới hay biến quả đất thành vàng
ròng, khuấy nước sông làm tô lặc, thật khoái chí thay!

Chớ nên cắm đầu trên sách vở, xét lời bàn chữ,
nói thiền luận đạo, thiền đạo không có ở trên sách vở.
Dù nhớ hết Đại tạng kinh thuộc lòng Bách gia chư tử,
cũng chỉ là luận bàn suông chơi, đến khi chết trọn
không lợi ích gì.

⁸ Khi chứng đạt tuệ giác tại tâm (ngộ), sẽ ứng đối dễ dàng trong tầm tay (dụng).

Zhuhong's comment:

It would be wrong to see comments [by Zen teachers such as those in the last paragraph] and then denigrate the teachings of the sutras. Words like these are meant as a warning to those who get attached to written texts and do not cultivate the practice [of what they teach]. They are not meant as a justification for not reading.

7. Lesson from Zen teacher Wuzu Fayan [d. 1104] when seeing off disciples about to embark on their travels on foot

You should take the words "birth and death" and paste them on your foreheads, and seek a clear insight into them.

If you just follow the crowd and form groups and pass your days in idle chatter, later on Old Yama [the judge of the dead] will demand an accounting from you for the money you spent on food. Don't say I didn't warn you.

In doing meditation work, you must persist in constant inquiry and always keep your attention focussed [on the main issue]: Where is power gained? Where is power not gained? Where is power lost? Where is power not lost?

Châu Hoảng bình:

Không thể thấy⁹, nghe nói như thế liền chê kinh hủy pháp, do lời nói này bị dính mắc văn tự, mà không có giới luật của người tu hành¹⁰, chẳng phải là không biết một chữ Đĩnh, đứng nơi ngọn cờ đỏ.

7. Đông Sơn Diễn Thiên sư tiễn đệ tử đi hành khước

[Hành khước: Đi khắp nơi tìm thầy, tìm bạn học hỏi, cốt yếu không ở lâu một chỗ để dứt tâm quyến luyến nhiệm trước.] Ông nên ghi hai chữ Sanh Tử trên trán, xét nét tìm hiểu.

Chớ có kết bè, hiệp bọn cười giỡn qua ngày. Lúc Diêm Vương đến không thể đem com tiền đút lót được. Chớ bảo rằng ta chưa từng nhắc ông.

Nếu thực tập công phu, phải luôn luôn kiểm điểm thường thường xét nét: thế này là chỗ đắc lực, thế kia là chỗ không đắc lực, thế này là chỗ được, thế kia là chỗ mất. Thực tập công phu như vậy, quyết định có ngày đạt đạo.

⁹ Sẽ là sai lầm khi xem các bình luận [của các thiền sư như trong đoạn cuối này].

¹⁰ Không công phu tu tập theo lời dạy bảo.

There is a certain type who doze off as soon as they get on the meditation cushion. When they wake up, they are full of chaotic thoughts. As soon as they get off the meditation cushion, they are gabbing about this and that. Those who work on the Path like this will never master it even if they wait until [the Future Buddha] Maitreya is born [hundreds of thousand of years from now].

What is necessary is to boldly apply your spirit: keep your attention on a koan and study it day and night. Keep engaged with it—don't sit in the bag of unconcern. Don't sit as if dead on the meditation cushion.

With miscellaneous thoughts, the more you struggle against them, the more they come. Just very lightly abandon them. Get up and walk around a bit, then return to the meditation cushion. [Sit down] with both eyes open, close both hands into fists, and keep your spine erect: then put your attention back on the koan as you were doing before. Then you will feel pure and cool. [Putting a koan in contact with your roiling mind] is like putting a ladleful of cold water into a pot of boiling water.

If you do the work like this, the time is sure to come when you arrive home.

Có một bọn vừa lên Bồ đoàn [Bồ đoàn: Đồ lót ngồi trong lúc tọa thiền lạnh] liền ngủ gật, đến lúc tỉnh thì tâm tưởng lăng xăng, vừa xuống Bồ đoàn là nói chuyện vang rân. Biện đạo như thế đến Đức Phật Di Lặc ra đời cũng chưa kết quả.

Phải sáng suốt, mạnh mẽ đề khởi câu thoại đầu, sáng tham, tối tham cùng với thù miên, loạn tưởng chống nhau, không nên tọa trong vô sự. Lại không nên trên Bồ đoàn ngồi như chết.

Nếu tạp niệm dấy khởi, càng tranh đấu càng nhiều chi bằng nhẹ nhàng buông xả, bước xuống đất đi một vòng. Lại lên bồ đoàn mở mắt, để hai bàn tay ngón cái gồi đầu nhau, xương sống thẳng lên, y như trước đề khởi thoại đầu, liền có cảm giác mát mẻ, in như xoong nước sôi vừa đổ vào một gáo nước.¹¹

Thực tập công phu như vậy, quyết định có ngày đạt đạo.

¹¹ Như đổ một gáo nước lạnh vào bình nước sôi.

8. Open Talk by Zen Master Zhen of Yi-an at Buddha's Footprint Temple [14th century]

When belief is a hundred percent, doubt is a hundred percent. When doubt is a hundred percent, awakening is a hundred percent.

You should take all that you have seen and heard throughout your life, all your evil knowledge and understanding, all the special words and wondrous phrases like 'Zen Path' and 'Buddha Dharma', and all your attitudes of pride and arrogance, and totally pour them out.

Go to a koan you have not clearly comprehended, and plant your feet there. [Sit] with your spine erect day and night, until you do not distinguish east and west and north and south, and you are like a dead person who is still breathing.

When your mind begins to follow objects and undergo transformation, as soon as you make contact with objects, turn back [to the koan] and realize [your error]. [By doing this] your inner thoughts and concerns will naturally be forgotten, and the road of conceptual consciousness will be cut off.

Suddenly you will smash through your skull [and find that] actually, [enlightenment] is not attained from anyone else.

8. Ghi Am Chơn Thiền sư dạy

Tin có 10 phần, nghi cũng có 10 phần; nghi 10 phần, ngộ cũng 10 phần.

Hãy đem những cái đã nghe đã thấy, biết quấy, hiểu lầm, câu hay, lời diệu, thiền đạo, Phật pháp, tâm công cao ngã mạn ... trong lúc bình sanh trút đổ triệt để.

Chỉ để lại công án còn chưa minh liễu, an định tại gót chân, ngòi thẳng xương sống, không phân biệt ngày đêm, liền được quên lưng đông, tây, nam, bắc, tợ hồ như người chết [còn thở].

Tâm tùy cảnh hóa¹²,

tự nhiên bên trong quên suy nghĩ, bật tâm thức,

chợt phá vỡ đầu lâu, [ròi nhận ra] xưa nay [giác ngộ] không phải do ai mà được.

¹² Khi tâm bắt đầu chạy theo trần cảnh và bị chuyển biến, ngay khi tiếp chạm, hãy trở về [công án] và nhận biết [sai lầm]. [Bằng cách như thế]...

When that time comes, how could you not rejoice and be happy for the rest of your life?

9. Answers by Zen teacher Dahui Zonggao of Jingshan [1089-1163]

These days there are some [self-styled teachers] whose own eyes are not illuminated, who just teach people to stop and rest like dead jackals.

Other [false teachers] tell people to follow along with circumstances keeping [their minds] under control, to forget feelings and be silently aware. Others teach people not to be concerned with this matter [of enlightenment].

All these defective [methods of study] make you use your effort wrongly and in vain, and do not lead to complete comprehension.

Just keep your mind in one place, and attainment is certain. When the [right] juncture of time and circumstances arrives, you will naturally bump right into it, and awaken with a start.

Take your own consciousness, which is entangled with worldly afflictions, and move it back onto transcendent wisdom.

Bây giờ đâu không thỏa chí bình sanh sao!

9. Đại Huệ Cảo Thiền sư đáp lời hỏi

Thời nay có những kẻ tự mắt chưa sáng, chỉ biết dạy người tu tâm như ngậy như chết là hết việc¹³.

Hoặc dạy người tùy duyên quán xét, mang vọng tình lạng lẽ chiếu soi¹⁴. Hoặc dạy người việc ấy chớ soi xét [đến giác ngộ].

Các bệnh như thế, dụng công phu rất uổng, không bao giờ liễu ngộ.

Chỉ cần an tâm một chỗ, không việc gì chẳng được, một khi thời tiết nhọn duyên đến, tự nhiên xúc chạm liền thấy khắp nơi đều bừng sáng.

Dem tâm thức duyên việc [phiền não] thế gian trần tục của mình, xoay lại để trên lầu Bát-nhã,

¹³ Thôi nghĩ, đừng lạng như ngậy như chết.

¹⁴ giữ tâm trong tâm kiểm soát, quên đi cảm xúc và âm thầm tình giác.

[If you do this consistently, then] even if you do not penetrate all the way through in this lifetime you definitely will not be dragged off by evil karma at the end of your life. When you emerge again in a future birth, you are sure to be in the midst of transcendent wisdom, and receive the use of it ready-made. This is something definite beyond a doubt.

Just keep your attention focussed [on the koan] all the time. When false thoughts arise, do not try to use mind to stop them. Just contemplate the koan. Keep your attention focussed on it when you are walking and keep your attention focussed on it when you are sitting. Keep on and on focussing your attention on it.

When there is no flavor, no interest, this is a good time: do not abandon it. Suddenly the mind-flower comes to light, and shines on all the worlds in the ten directions. Then you will be able to manifest the Land of the Jewel King inside a single pore, and turn the Great Dharma Wheel while seated within an atom of dust.

Zhuhong's Comment:

Dahui himself said: "With other people, concentration is first, and afterwards wisdom. With me, wisdom is first, and afterwards concentration."

dù đời này chưa triệt ngộ, nhưng khi chết nhất định không bị ác nghiệp kéo lùi.

Kiếp sau, vừa ra đời là được ở trong nhà Bát-nhã, thấy nghe liền được thọ dụng. Việc này quyết định như vậy không thể nghi ngờ.

Chỉ phải tự luôn luôn đề khởi thoại đầu, khi vọng niệm dấy khởi không cần dụng tâm đàn áp, nên khán câu thoại đầu. Đi cũng đề khởi, ngồi cũng đề khởi, đề khởi qua, đề khởi lại, không cần xét ý nghĩa, nơi nào cũng là chỗ tốt, không nên phóng xả.

[Khi không mùi vị, không còn hứng thú, đây là thời điểm tốt: chớ bỏ qua.] Bỗng nhiên tâm hoa khai phát chiếu soi khắp mười phương cõi nước, hay ở trong đầu mây lông hiện các cõi Phật, ngồi trong hạt bụi chuyển đại pháp luân.

Châu Hoằng bình:

Đại Huệ tự bảo: “Người khác chủ trương trước định sau tuệ, còn tôi chủ trương, trước tuệ sau định.”

In sum, [what Dahui is saying in this quote is that] if you smash through your doubt over the koan [and open through to wisdom], then the so-called stopping and resting [achieved by concentration] will happen without having to be aimed for.

10. An Account of Personal Experience from Zen teacher Mengshan Deyi [b. 1231]

When I was twenty years old, I knew about the existence of this affair [of enlightenment]. By the time I was thirty-two, I had called on seventeen or eighteen elders and asked them for instruction. I questioned them about doing [meditation] work, but none of them had it right.

Later on I studied with the Elder of Wanshan. He taught me to contemplate the word "No". He told me that [while contemplating "No"] I should be as attentive as a cat stalking a mouse, or a chicken incubating an egg, twenty-four hours a day, and not allow any interruptions. Before I penetrated through, I should be like a rat gnawing on a coffin: I should not shift [my attention]. If I acted like this, [he assured me], there would surely be a time when illumination developed.

So I worked hard investigating [the meditation point "No"] day and night for eighteen days.

[Những lời Đại Huệ nói trong trích dẫn này là] bởi nghi tình đột phá câu thoại [và khai mở trí tuệ], do đó gọi là dứt bật qua lại [đạt định], không mong như vậy mà xảy ra như vậy.

10. Mông Sơn Dị Thiên sư dạy chúng

Tôi năm 20 tuổi mới hiểu đạo, đến năm 32 tuổi đi thưa hỏi 17, 18 vị Trưởng lão, thế nào thực hành công phu, đều không ai chỉ ra manh mối.

Sau đến tham học với Hoàng Sơn Trưởng lão, dạy khán chữ KHÔNG. Suốt cả ngày đêm chăm chăm khán nó như mèo rình chuột, như gà ấp trứng, [24 giờ hằng ngày] không cho gián đoạn.

Khi chưa thấu triệt phải như chuột khoét rương chưa thủng thì không dòi [chú tâm qua] chỗ khác.

Thực hành công phu như vậy nhất định có ngày phát minh.

Tôi y lời dạy, ngày đêm chăm chăm thể cứu [chữ không] trải 18 hôm,

As I was drinking tea, suddenly I was able to understand [the meaning of] the World Honored One holding up the flower [to communicate his ineffable message], and Kashyapa smiling [in tacit comprehension].

I was overjoyed, and went to seek confirmation from three or four elder [Zen men I knew], but they didn't have a word to say. Someone told me to take the ocean seal samadhi and seal [everything with it]. I paid no attention to anything else, and just trusted in this advice.

Two years passed. It was the sixth month of 1264. I was in [the city of] Chungking in Sichuan [in Western China] ill with dysentery. Many many times through the days and nights I was in extreme danger and on the verge of death.

[I discovered to my chagrin that from all my previous religious efforts] I had gotten no power whatsoever. I could *not* use the ocean seal samadhi, or any of what I had previously understood. I had a mouth but could not speak, I had a body but could not move. All there was for me to do was die.

Scenes brought on by karmic entanglements all began to appear before me at that moment. I was terrified, panic stricken.

khi uống trà, chợt ngộ [ý nghĩa] "Đức Thế Tôn đưa cành hoa [truyền đạt thông điệp nan tư nghi], Ngài Ca Diếp mỉm cười [thầm hội]",

vui mừng vô hạn. Đi cầu 4, 5 vị Trưởng lão quyết nghi, các ngài đều không dạy một lời. Hoặc [có người] bảo dùng Hải ấn tam-muội¹⁵, nhất ấn mà ấn định [mọi sự], ngoài ra chớ để lòng. Tôi tin lời này.

Hơn hai năm, nhằm năm Cảnh Định thứ 5 tháng sáu, tại Tứ Xuyên phủ Trùng Khánh, tôi bị bệnh kiết nặng, ngày đêm đi cả trăm lần, nguy kịch sắp chết.

Tất cả công phu đều không đắc lực, đến Hải ấn Tam-muội cũng không dùng được. Những điều hiểu ngộ ngày trước dùng cũng không được, có miệng không thể nói ra lời, có thân không thể cử động, chỉ chờ chết mà thôi.

[Lúc đó tất cả cảnh tượng do nghiệp chướng bắt đầu xuất hiện trước mắt. Tôi kinh hoàng, hoảng loạn.

¹⁵ Hải ấn Tam-muội: Chánh định trong lặng tâm suốt thấu vạn vật, như biển nước yên lặng vạn tượng đều in hình không sót.

All kinds of suffering were closing in on me.

I forced myself to act the master, and gave instructions for posthumous arrangements. I placed the meditation cushion up high, and set out a brazier full of incense. Then I very slowly arose and went to sit in meditation. Silently I prayed to the Buddha, Dharma, and Sangha, and to the nagas and devas. I repented all my previous bad deeds.

[I took the following vow]: If my life is about to end, may I take advantage of the power of transcendent wisdom, and be reborn with correct mindfulness, so that I leave home [to become a monk] early on [in my next life]. If I am cured of this sickness, then I promise to abandon lay life and become a monk, so that I may soon attain enlightenment, and work on a broad scale for the salvation of younger students.

After making this vow, I put my attention on the word "No", turned the light around, and observed myself.

Before very long, I felt my guts churning, but I paid no attention to anything else [but the word "No"]. I went on for a long time without moving my eyelids. More time passed and I no longer saw my body there: just the koan, uninterrupted.

Tất cả loại đau khổ chụp lấy tôi.]

Tôi cố sức gắng gượng làm chủ, phân phó mọi việc xong xuôi, bước lên bờ đoàn, sửa soạn một lò trầm, chậm rãi ngồi định.

Thầm khẩn: "Tam bảo Long Thiên chứng giám, con xin sám hối các nghiệp ác về trước.

Nếu đại hạn con đã đến, nguyện nương sức Bát-nhã chánh niệm thác sanh, sớm được xuất gia.

Nếu bệnh được lành, con xin xả tục làm Tăng, mau được giác ngộ, rộng độ những kẻ sau."

Khởi nguyện này rồi, tôi đề khởi chữ KHÔNG
hồi quang tự khán,

không bao lâu nghe trong tạng phủ động ba bốn lần, không quan tâm đến nó, [chỉ một chữ "không"].

chập lâu mí mắt không động. Lại lâu lâu không thấy có thân, chỉ có thoại đầu thâm thâm liên tục.

When night came I finally got up: my sickness had abated halfway. I resumed sitting [in meditation], and sat until the middle of the night. The sickness left me completely, and my body and mind felt at ease.

In the eighth month [of that year] I went to [the city of] Jiangling and was ordained as a monk there. For a year I travelled on foot, cooking my meals by the road-side. I realized that meditation work must be done with all one's energy, and its continuity should not be broken.

When I went to Yellow Dragon Temple, I went back to the meditation hall [and proceeded to my meditation work]. The first time the demon of sleep came, without leaving the meditation seat I aroused my spirit and without great effort fought it back. The second time the demon of sleep also retreated like this. The third time the demon of sleep was heavy, and I got down on the floor to do prostrations to dispel it, then went back to the meditation cushion. When I was settled in the proper posture, I used this time to vanquish the demon of sleep.

At first [when I needed to take a break from sitting meditation], I would use a pillow and sleep for a short period of time.

Đến chiều mới xuất định, bệnh bớt phân nửa. Lại tọa thiền đến cuối canh ba, các bệnh đều dứt, thân tâm nhẹ nhàng.

Đến tháng 8, tôi sang Giang Lăng xuất gia.

Qua một năm, tôi rời đây đi hành khước, giữa đường dừng lại thổi cơm, hiểu được công phu một mạch liên tục không gián đoạn.

Đến [chùa] Huỳnh Long, vào tạm trú. Một hôm, đang tọa thiền ma ngủ đến, liền tại tòa chân chính tinh thần, ma ngủ nhẹ nhẹ rút lui. Lần thứ hai, ma ngủ lại đến, cũng làm như lần trước chúng thoái lui. Lần thứ ba, ma ngủ rất trầm trọng, bèn bước xuống tòa đi lễ Phật, chúng liền tiêu tán. Lại lên Bồ đoàn ngồi, y như nghi thức đã định trước, tinh tấn mãnh liệt đuổi bọn ma ngủ đi mất.

Ban đầu khi ngủ dùng gối ngăn kê đầu,

Later [I napped] with my arm [as a pillow]. Later I would not let my body lie down. After two or three days [of sitting meditation without lying down], I would feel tired day and night, and I seemed to be floating along over the ground.

Suddenly it was as if the black clouds before my eyes cleared away. My body felt as if it had been newly washed, and a pure happiness poured forth from it. In my mind the mass of doubt was more and more intense, and it appeared before me continuously with no effort on my part. No sound or form, no desires, no bad influences could enter [my mind]: it was as pure as a silver bowl filled with snow, as crisp as the autumn air.

But then I thought to myself, though my meditation work is good, I have no one who can sort it out for me. So I took up my mat and went to Zhejiang [province on the central coast of China]. On the way I encountered hardships, and my meditation work regressed.

I came to Master Guchan's place at Tiancheng Temple and went back to the meditation hall. I swore to myself that I would not move again until I attained illumination.

sau dùng cánh tay gối đầu, sau nữa giữ không cho thân xoay trở. Qua hai ba đêm, ngày đêm đều nhọc nhằn mỗi mệ, dưới chân bức bách khó chịu,

bỗng nhiên trước mắt như mây mù tan, tự thân như tắm mới ra nhẹ nhàng mát mẻ.

Trong tâm nghi tình càng mạnh, không cần dụng công mà thâm thâm hiện tiền. Tất cả thính sắc, ngũ dục, bát phong đều không thể xâm nhập, trong sạch tợ như tách pha lê đựng tuyết, như bầu trời trong tạnh buổi sáng mùa thu.

Tự suy nghĩ công phu tuy khả quan, nhưng không thể quyết trạch. Tôi liền từ giả đi Chiết Giang. Dọc đường quá nhọc nhằn nên công phu thoái thất.

Đến [chùa] Thừa Thiên, chỗ Cô Thiềm Hòa thượng tạm dừng. Tự thệ: "Nếu không được hội ngộ, quyết không đi đâu."

For a month and more I did meditation work as I had before. At that time, my whole body was covered with ulcers, but I paid no attention. I had abandoned my life to pursue the work, and naturally I found power. Again I was doing meditation work in the midst of sickness.

Once I went out to attend a vegetarian feast, holding my attention on the koan as I walked along, and unknowingly walked past the house where the feast was being held. So I was also doing meditation work while moving.

When I reached this point, it seemed that [I had reached the state described in the Zen saying]: "The moonlight shining through the water can meet the rapids without being scattered and wash through the chaotic waves without being lost." I was leaping with life.

On the sixth day of the third month, as I was sitting with my attention correctly focussed on the word "No", the head monk entered the hall to burn incense. He struck the incense bowl and it made a sound: suddenly at the sound of the blow, I knew that I had found myself, and that I had captured Zhaozhou [the Zen teacher who originally posed the koan "No"].

Hơn một tháng công phu phục hồi như cũ. Bây giờ khắp mình sanh ghẻ lở, tuy thế không để ý đến, quyết tâm liều chết sấn sứt công phu, tự nhiên được đắc lực. Thế là, thực hành được công phu trong lúc bệnh.

Một hôm nhơn đi thọ trai, vừa ra khỏi cửa đề khởi thoại đầu, đi mà không hay mình đi cho đến nhà trai chủ. Lại thực hành được công phu trong lúc động.

Công phu đến chỗ này như trăng hoa dưới đáy nước, tuy sóng gió âm âm ở trên mà vẫn không tan, không mát, hoạt bát linh động.

Ngày mùng 6 tháng 3, trong khi tọa thiền tôi đề khởi chữ KHÔNG, bỗng ngài Thủ tọa vào thiền đường thắp hương, đưng bát nhang khua lên tiếng, hốt nhiên ngay tiếng động, chợt ngộ được chính mình, thấu đạt được ý ngài Triệu Châu [vị thiền sư đầu tiên lập ra công án "Không"].

Then I spoke a verse:

Unexpectedly the road ends
I kick it over: the waves are water
Old Zhaozhou goes beyond the crowd
His face is just like this.

That autumn in [the city of] Lin'an I met several great Zen elders: Qin of Xueyan, Ning of Tuigeng, Yan of Shifan, and Du of Xuzhou. Du of Xuzhou urged me to go to visit Zen master Wanshan.

[When I got there] Wanshan [used a classical Zen verse] to question me: "Glorious light silently shining, pervading countless worlds': aren't these the words of Zhang Zhuo?" As I opened my mouth [to speak], Wanshan gave a shout and left. From then on, whether I was walking, sitting, eating, or drinking, I had no thoughts at all.

Six months passed. In the spring of the following year, as I was returning from a trip to the city, I was climbing up some stone stairs, when suddenly the obstruction of doubt in my breast melted away forever. I was walking along the road unaware of having a body. When I met with Wanshan, he asked me the same question as before. I immediately overturned the meditation bench.

Liên đắc ý [làm] một bài tụng:

Một hưng lộ đầu cùng *Chớ bảo cuối đường cùng,*
Đạp phiên ba thị thủy *Dẫm ngược sóng là nước.*
Triệu Châu lão siêu quần *Lão Triệu Châu siêu quần,*
Diện mục chỉ như thị. *Diện mục chỉ như thế.*

Khoảng mùa thu đến yết kiến các vị Đại lão: An Kiến, Tuyết Nham, Thoái Tĩnh, Thạch Khanh, Hư Chu. Hư Chu khuyên trở về Hoàng Sơn. Tôi y lời trở về Hoàng Sơn.

Vừa vào chùa gặp Hoàng Sơn Trương lão hỏi: "Quang minh tịch chiếu biến hà sa, đâu không phải lời của Tú Tài Trương Chuyết?" Tôi vừa mở miệng, Ngài nạt một tiếng, rồi đi. Từ đây, đi, ngồi, ăn uống đều không còn ý tứ¹⁶,

trải qua sáu tháng. Đến năm sau vào mùa xuân, nhơn ra ngoài thành trở về, lên bậc thang đá, bỗng nhiên nghi ngại trong lòng đều tiêu tan, không còn biết có thân đi trên đường. Tôi vào yết kiến Hoàng Sơn. Ngài hỏi lại câu trước. Tôi bèn lật ngược thiền sàng.

¹⁶ Không còn vọng niệm.

I clearly understood every one of the koans I had previously found extremely obscure.

Good people, studying Zen requires careful, thorough work. If I had not become sick at Chungking, I probably would have passed my life in vain.

The crucial thing is to meet a person with correct knowledge. This is why the ancients studied and asked for instruction from morning to night, to get mind and body decisively sorted out. They worked hard and worked urgently to investigate and illuminate this affair [of enlightenment].

11. Instructions from Layman Tian of Su-an [c. 1280]

In recent years, those who are sincere about studying Zen have been few. As soon as people come to grips with a koan, they are tied up by the two demons of oblivion and scattering. They do not know that oblivion and scattering are to be opposed with the sentiment of doubt. If belief is strong, then the sentiment of doubt is sure to be strong. If the sentiment of doubt is strong, then oblivion and scattering will automatically be nullified.

Về trước những phương pháp thực hành, bao nhiêu công án, giờ này mỗi mỗi đều minh liễu.

Chư nhơn giả! Tham thiền rất là tinh mật, tôi nếu không bị bệnh nặng ở Trùng Khánh có thể một đời đã trôi xuôi.

Cần thiết gặp bậc thầy thấy biết chơn chánh. Cho nên, cố nhơn sáng tham học, chiều thưa hỏi để quyết trạch thân tâm, chăm chăm khẩn thiết tham cứu cho thấu đáo [giác ngộ] việc này.

11. Tổ Am Điền Đại sĩ dạy chúng

Gần đây những người dốc chí tham thiền rất ít, vừa tham câu thoại đầu liền bị ma hôn trầm, tán loạn lôi cuốn. Không biết hôn trầm, tán loạn với nghi tình chống đối nhau. Tín tâm nặng thì nghi tình nhiều, nghi tình nhiều thì hôn trầm, tán loạn tự mất.

12. Open talk by Zen teacher Cang of Baiyun Wuliang Temple

[who was the spiritual "grandson" of Tian of Su-an] Twenty-four hours a day, walk along with the koan, stand along with the koan, sit along with the koan, and lie down along with the koan.

Let your mind be like a thicket of brambles. Do not let it be swallowed up by such things as [notions] of self and others, ignorance, desires for food, sex, sleep, wealth, and fame, or craving, aggression, and folly.

Whether walking, standing, sitting, or lying down, your whole body should be a mass of doubt. Keep on doubting and doubting. All day long be insensitive to sound and form. I guarantee the burst of power will come.

13. Answer to a Zen man's letter by Zen teacher Qin of Siming Yonggang

To do meditation work, you must arouse great doubt. Your work will not be completed in only a month or half a month. If true doubt appears, it cannot be shaken. Naturally you will not fear becoming confused. Just be bold and determined and press onward. Go all day long like an idiot. At such a time there is no fear that "the turtle will get out of the bottle" [that your focussed attention will stray from the koan].

12. Vô Lượng Thương Thiên sư dạy

Suốt cả ngày đêm đều ôm câu thoại đầu mà đi, mà đứng, mà ngồi, mà nằm,

tâm dường như dẫm lên gai nhọn, không bị tất cả vô minh, ngũ dục tam độc ..., nuốt sống.

Đi đứng ngồi nằm toàn thân là nghi tình, nghi qua, nghi lại, trọn ngày như ngậy ngốc, thấy sắc, nghe tiếng, chỉ giữ một tiếng động ấy thôi¹⁷. [Đảm bảo đắc lực sẽ bùng nổ.]

13. Cương Nhu Thiên sư đáp thơ người

Thực tập công phu cần phải khởi đại nghi tình. Ông tập công phu chưa đầy một tháng đã kết thành khối. Nếu chơn nghi hiện tiền thì dù khuấy cũng không động. Cần phải dũng mãnh tiến tới, trọn ngày như kẻ ngậy khờ, khi thời tiết đến, không còn sợ "con qui trong vỏ chạy mất" [không còn chú tâm vào công án.]

¹⁷ Chỉ thấy biết thấy, nghe biết nghe, không một niệm khác.

14. Open talk by Zen teacher Xueyan Zuqin [d. 1287]

Time does not wait for people: a blink of the eye and it's already a future birth.

Better take advantage of [the time when] your body is strong and healthy to penetrate all the way through and find clear understanding.

Will you be so lucky [in your future lives] as to attain again this fair setting, this world of spirit dragons, this Dharma-cave of enlightened teachers, this clear, clean monks' hall, this wholesome food, the security of this warm hearth?

If you do not penetrate through and find clear understanding while you are here, you have injured yourself, you have forsaken yourself, you have consented to sink yourself to the level of the lowest, stupidest fools.

If you are really confused and totally without knowledge, why don't you go and ask many questions of those who have gone before you who do know? Whenever you meet them, try to learn from them. When you see old fellows up on the teacher's seat talking of this and that, why don't you listen carefully, and consider again and again what truth it ultimately is [that they're expressing]?

14. Tuyết Nham Tổ Khâm Thiên sư dạy

Thời giờ không đợi người, một chớp mắt đã qua đời khác,

lúc thân thể còn tráng kiện sao không dốc chí học hỏi cho thấu nguồn tốt đấy.

Chúng ta có cái điểm phúc gì mà ngày nay được ở trong Tăng đường ẩm cúng, tại pháp hội của Tổ sư, trên ngọn danh sơn Đại trạch Thần long thế giới này. Ăn thì cơm cháo ngon lành, uống thì nước nôi ấm áp.

Nếu không dốc chí học hỏi giáo lý cho tận cùng, triệt để, là các ông tự thả trôi đời mình cam chịu trôi lăn, thật là kẻ hạ liệt ngu si!

Nếu thật là mờ mịt không biết, sao không thưa hỏi các bậc tiên tri? Phàm những khi có người hỏi đạo, các bậc Trưởng lão chỉ dạy, hoặc nói ngang nói dọc sao không ghi nhớ xét nghĩ rít ráo thử cái [lẽ thật rít ráo] đó là cái gì?

I left home when I was five, and became an attendant to an eminent monk. Seeing him converse with guests, I became aware of the existence of this matter [of enlightenment]. I immediately had full faith in it, and so I began to learn how to do sitting meditation.

When I was sixteen, I became a monk. At eighteen, I went travelling on foot. I joined Master Yuan's congregation at Shuanglin Temple. From morning to night I never left the yard. Even when I went to the assembly hall, I went to the very back. I kept my hands in my sleeves folded to my chest, and never glanced left or right. I saw no more than three feet in front of me.

At first I contemplated the word "No". When a thought suddenly arose, I would look back on it, and the thought would immediately freeze. I became clear all the way through, unmoving and unwavering. A whole day would pass like a snap of the fingers: I did not hear the sounds of the bell and drum [marking the temple routine] at all.

When I was nineteen, I settled at Lingyuan Temple. There I met a secretary who had come from [the city of] Chuzhou. He said to me, "Qin, your meditation work is stagnant, and does not accomplish anything.

Sơn tăng (Ngài tự xưng) xuất gia lúc năm tuổi, làm thị giả thượng nhơn, mỗi khi Ngài cùng khách luận đạo đều lặng tâm lắng nghe, liền biết có việc này, lòng tin chắc chắn khởi sự học tọa thiền.

Năm 16 tuổi làm Tăng, 18 tuổi đi hành khước. Đến chỗ Hòa Thượng Song Lâm Viễn, thực tập công phu từ sáng đến chiều không ra khỏi ngõ, dù vào liêu của chúng cũng chỉ đi đến giá phía sau. Vòng tay trước ngực, không ngó hai bên, chỉ nhìn trước không hơn ba thước.

Ban đầu khán chữ KHÔNG, chợt niệm đầu phát khởi liền phản quán trở lại, bỗng được một niệm như băng lạnh, tâm lắng lặng trong trẻo không diêu động. Cả ngày trôi nhanh như búng ngón tay: không nghe tiếng chuông trống.

Năm tôi 19 tuổi dừng tại [chùa] Linh Ân, được thơ Xứ Châu gởi đến. Trong thơ nói¹⁸: "Nghe ông thực tập công phu như nước lạnh¹⁹, việc ấy không hay,

¹⁸ Được gặp thư ký từ Xứ Châu đến. Ông nói...

¹⁹ Như nước đọng (không tiến bộ).

You have arbitrarily separated the two forms—movement and stillness. To study Zen, one must arouse the sentiment of doubt. From small doubt, there is small awakening; from great doubt, great awakening."

After the secretary from Chuzhou had criticized me so aptly, I changed my koan, and contemplated the saying "What is Buddha?"-"A dry piece of shit."

I went on consistently doubting and doubting and contemplating [this koan] up and down and back and forth. When I was assailed by oblivion and scattering, in a short time I would cleanse them away. But I could not succeed.

I moved to Pure Compassion Temple and formed a group with seven of the brethren to do sitting meditation. We pledged ourselves not to let our sides touch our mats [to sit in meditation through the night without lying down].

Besides us, there was an advanced monk named Xiu, who sat everyday on his meditation cushion like an iron rod. When he walked around, he opened his eyes and hung his arms down, but he was still like an iron rod. I wanted to approach him and talk to him, but it was impossible.

hai tướng động và tịnh phải đoạn dứt. Phàm tham thiền phải khởi nghi tình, nghi ít ngộ ít, nghi nhiều ngộ nhiều..."

Được [thư ký] Xử Châu chỉ bảo, tôi liền đổi thoại đầu khán "Càn niệu quyết (que cút khô)."

Một bề đông nghi tây nghi, khán ngang khán dọc, lại bị hôn trầm, tán loạn giao công, không được một khắc yên tịnh.

Tôi bèn dời sang [chùa]Tịnh Từ.

Được bảy huynh đệ kết bạn tọa thiền, giao ước không đập mền và không kê lưng xuống chiếu.

Ngoài ra, có Tu Thượng tọa mỗi ngày ngồi trên bồ đoàn in tuồng "thiết quyết tử"²⁰ khi bước xuống đi mở đôi mắt, xuôi hai tay cũng tợ "thiết quyết tử." Muốn gần gũi Ngài để hỏi thoại đầu, mà không được.

²⁰ Dáng sừng sững chăm chăm đầu đầu in tuồng cây giá áo bằng sắt.

After two years without lying down, I ended up in a hazy state of mind, exhausted. Then as soon as I let myself go [and lay down], I let go completely. After two months, I recovered to the way I was before: after getting this release, my spirit was totally restored.

Actually, if you want to investigate and understand this matter, going without sleep will not do. What is required is to sleep soundly till the middle of the night, then suddenly awaken: only then will the spirit be there.

One day I met Xiu on the veranda, and finally was able to approach him. I asked, "Last year I wanted to talk with you, but you just avoided me: why?"

Xiu said, "A person who is truly working on the Path does not have time to cut his nails, much less to talk with you."

I said, "Even now, I have not yet banished oblivion and scattering."

Xiu said, "Since you are not bold enough, you must go sit on the meditation cushion, hold your spine erect, and gather your whole body together into a koan. What more oblivion and scattering will there be to look for then?"

Nhơn hai năm thân không nằm, bị hôn trầm hành rất khổ sở. Bền một buồng, tất cả đều buồng. Sau hai tháng, mới chinh đốn được sự tu tập trước, lần lần tinh thần hồi phục.

Lâu nay cốt mong đạt được bản hoài, nên không nằm quên ngủ; nhưng không ngủ không được, đến giữa đêm buồn ngủ muối phải ngủ một giấc, thức dậy mới có tinh thần.

Một hôm, bên hành lang gặp Tu Thượng tọa, mới một lần được gặp Ngài. Tôi liền hỏi: "Năm rồi, muốn nhờ thầy dạy câu thoại đầu, tại sao thầy cứ tránh tôi?"

Thượng tọa bảo: "Người chơn chánh biện đạo không có rảnh mà cắt móng tay, huống là dạy thoại đầu."

Tôi hỏi: "Hiện giờ tôi bị hôn trầm, tán loạn đuổi không đi, phải làm sao?"

Thượng tọa dạy: "Tại ông không mãnh liệt, phải lên Bồ đoàn ngồi thẳng xương sống, gom toàn lực vào câu thoại đầu, không màng đến hôn trầm, tán loạn."

I practiced meditation work as Xiu had told me. Before I knew it, body and mind were both forgotten, and I remained completely pure for three days and nights without closing my eyes.

It was afternoon on the third day and I was walking by the temple gate in the same state of mind as when I had been sitting. I again bumped into Xiu.

He asked me, "What are you doing here?"

I said, "Working on the Path."

Xiu said, "What are you calling 'the Path'?"

I could not answer, and felt even more confused and depressed. I was about to return to the hall to sit in meditation, when I met the head monk. He told me, "Open your eyes wide and observe what truth it is." Having had this phrase brought to my attention, I just wanted to go back to the meditation hall.

As soon as I sat on the meditation cushion, what was before my eyes emptied out and opened up, like the ground falling away.

At the time I could not tell anyone what it was like, because it was not something that could be described with worldly attributes. So I left the meditation seat and went looking for Xiu.

Tôi y lời dạy của Thượng tọa thực hành công phu, bỗng nhiên quên cả thân tâm, trong trẻo sáng suốt cả ba ngày đêm, hai con mắt không nhắm.

Ngày thứ ba, sau buổi ngộ trai, tôi kinh hành ngoài tam môn [trong tâm thái như lúc tọa thiền], chợt gặp Thượng tọa.

Thượng tọa hỏi: "Ông thực hành công phu thế nào?"

Tôi thưa: "Được đạo."

Thượng tọa hỏi: "Ông nói thế nào được Đạo?"

Tôi lặng thinh không thể trả lời, lại tăng thêm mê muội. Toan quay vào thiền đường tọa thiền, chợt gặp Thủ tọa. Thủ tọa bảo: "Ông chỉ mở sáng đôi mắt, xem thử cái ấy [lẽ thật] là cái gì?" Tôi lại bị đề thêm một câu thoại đầu, vội vã vào Thiền đường tọa thiền.

Vừa lên ngòai bồ đoàn, bỗng nhiên trước mặt mở sáng như tuồng đất lở.

Trạng thái này không thể trình bày cho người hiểu được, không thể lấy các tướng thế gian thí dụ được. Tôi bèn bước xuống đờn tìm Thượng tọa.

As soon as Xiu saw me he said, "How happy you are! How happy I am for you!" He took me by the hand and we walked around the willowy embankment in front of the temple gate.

As I looked up and down between the sky and the earth, [I realized that] the whole dense array of myriad images, all that my eyes saw and my ears heard, all the things that I had previously felt disgusted with and tried to abandon as the afflictions of ignorance—all of this was actually flowing forth from my own wondrous, illuminated true nature.

For more than half a month no signs of motion were born. It is too bad that [at that point] I did not meet an experienced adept with great abilities and great discernment. I should not have settled down here [in this motionlessness]. It is said that if you do not slough off the stage of *seeing*, it blocks true perception.

Whenever I went to sleep, [my realization] broke in two. Koans that had an obvious meaning I could understand rationally, but those that were like a silver mountain or an iron wall, I did not understand.

Thượng tọa thấy, liền bảo: "Tốt lắm! Tốt lắm."

Rồi nắm tay tôi dẫn đi một vòng trên bờ liễu trước cửa chùa.

Ngược nhìn trời đất xum la vạn tượng, [tôi nhận biết] những vật mắt thấy tai nghe xưa nay đáng chán, đáng bỏ, cho đến vô minh, phiền não từ trước đến giờ đều là Diệu minh của mình, lưu xuất từ chơn tánh.

Hơn nửa tháng không khởi xao động. Rất tiếc! Không gặp bậc Tôn túc sáng suốt hướng dẫn nên không tiến lên được, phải dừng trụ nơi [bất động] đây.

[Nếu] không thể vượt được chỗ *thấy biết*, [sẽ] làm ngăn ngại chánh tri kiến,

mỗi khi ngủ cảnh khác lúc thức.

Chi thú của công án thì lý hội, còn "núi bạc vách sắt"²¹ thì không hiểu.

²¹ Linh tánh cao vút khó với tới, như núi bạc vách sắt khó nắm được.

Though I was in the assembly of my late master Wuzhun for many years, and entered his room and ascended the seat [to preach], not a word [of what he said] got through to what was on my mind. The scriptures and the recorded sayings [of the earlier Zen masters] likewise had nothing to say that could release me from this sickness. I went on like this, blocked within my breast, for ten years.

One day I was walking in the buddha-shrine at Tianmu Temple, when I glanced up and saw an ancient pine tree. As my eyes made contact with it, insight came forth, and the realm that I had previously attained, the thing that had obstructed me, tumbled down and dispersed. It was like going from a dark room out into the bright sunlight.

After this I had no doubts about birth or death, about buddhas or patriarchs. I finally saw [the meaning of the saying by] the old man of Jingshan: "Right where you stand, you deserve thirty blows."

15. Instructions from Zen teacher Gaofeng Yuanmiao [1238-1295]

[a disciple of Xueyan Zuqin]

This matter [of developing enlightened perception] only requires that the person concerned truly has a serious attitude.

Tuy gần gũi những vị Tiên sư chưa đạt đạo, cũng nhiều năm nhập thất, thăng tòa, mà không có một lời nào [của Tiên sư] giải quyết được sự nghi ngại trong tâm. Trong kinh giáo và những lời Ngũ lục cũng không cứu được bệnh này. Ôm ấp cái nghi này trong lòng ngót 10 năm.

Một hôm, ở Thiên Mục, tôi kinh hành trên điện Phật, mắt chợt thấy một gốc bá cổ, vừa thấy liền phát tỉnh, cảnh giới lâu nay là vật ngăn ngại, chợt nhiên tiêu tán, như trong nhà tối hiện mặt trời.

Từ đây không còn nghi sanh, nghi tử, nghi Phật, nghi Tổ, mới được thấy chỗ đứng của Kính Sơn Lão Nhon, vui vẻ an trụ nơi đây 30 năm.²²

15. Cao Phong Nguyên Diệu²³ Thiên Sư dạy chúng

Việc [khai ngộ] này chỉ cần người có tâm tha thiết,

²² Cuối cùng tôi đã thấy [ý nghĩa câu nói của] Kính Sơn Lão Nhon: "Ngay nơi đang đứng, ông đáng được ba mươi gậy."

²³ Đệ tử của Tuyết Nham Tổ Khâm.

As soon as you have a serious attitude, then true doubt arises. Keep on doubting and doubting: start doubting what you don't doubt. From morning to evening, from head to tail, fuse [yourself and your doubt] into one whole. Let it become unshakeable and impossible to dispel, shining with spiritual awareness, constantly appearing before you. This is the time when you gain power.

In addition, you must focus your correct mindfulness, and be careful not to have anything else on your mind. Get to the point that you walk without knowing you're walking, and sit without knowing you're sitting, and don't notice cold or heat or hunger or thirst.

When this realm appears before you, this is the scene where you arrive home. Here you can reach it and touch it.

All you can do is wait for the right moment. You must not see this kind of talk and become zealous to seek it. Nor should you take your mind and wait for it. Nor should you indulge [your mind] or abandon it. Just strengthen and consolidate correct mindfulness, and take enlightenment as the standard.

Right now there is an army of eighty-four thousand demons of delusion standing by at the doors of your six senses.

vừa phát tâm tha thiết chơn nghi liền khởi.

Nghi qua, nghi lại, không nghi tự nghi, từ sáng đến chiều vượt đầu rút đuôi làm thành một khối. Khuấy không động, đuổi không đi, sáng suốt linh diệu, thường hiện ở trước, đây là khi đắc lực.

Lại phải sát định chánh niệm, cẩn thận không khởi nhị tâm, đi mà không biết mình đi, ngồi không biết mình ngồi, lạnh, nóng, đói, khát, tất cả đều không biết,

cảnh giới này hiện tiền tức là tin tức sắp đến nhà. [Đến đây] nắm thì tới, bắt thì được,

chỉ còn đợi [đúng] thời khắc mà thôi. Lại không nên nghe nói như thế, rồi khởi tâm tinh tấn cầu nó, cũng không được đem tâm đợi nó, không được buông, không được bỏ, chỉ cần ngưng đọng²⁴ chánh niệm, lấy ngộ làm qui tắc.

Chính khi ấy, có tám muôn bốn ngàn quân ma [mê vọng] rình rập trước căn môn²⁵ của ông,

²⁴ Tăng cường và củng cố.

²⁵ Ngoài cửa sáu căn (mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, não bộ).

All sorts of unusual and strange things, both good and evil, manifest themselves following your mind. If even for a moment you give rise to the slightest attitude of attachment, you will immediately fall into their trap: you will be dominated by them and be at their command. Then your mouth will speak the words of delusion and your body will perform the actions of delusion. Because of this, the correct basis for transcendent wisdom will be forever cut off and the seeds of enlightenment will never again sprout.

Just do not give rise to [deluded attached states of] mind. Be like a ghost guarding a corpse. Keep on guarding it and guarding it. The mass of doubt will heat up and finally explode: I guarantee it will startle the heavens and shake the earth.

I was fifteen when I left home. At twenty I became a monk and entered Pure Compassion Temple. I set myself a firm three-year limit to learn Zen.

At first I studied with the Master of Broken Bridge, who directed me to come to grips [with the koan] "Where do we come from when we're born and where do we go when we die?" [As I came to grips with this koan] my thinking divided this into two routes, and my mind did not return to their unity.

tất cả việc kỳ quái, thiện ác ... tùy tâm ông mà hiện.

Ông vừa khởi một mảy may tâm nhiễm trước,

liền rơi vào rọ của ma, bị chúng làm chủ, chịu chúng chỉ huy, miệng nói lời ma, thân làm việc ma, chánh nhưn Bát-nhã từ đây hằng mất, hạt giống Bồ-đề không thể nảy mầm.

Chỉ đừng khởi tâm [niệm mê vọng], như quỷ giữ thầy ma,

giữ qua giữ lại, khối nghi bỗng nhiên nổ một tiếng kinh thiên động địa.

Tôi 15 tuổi xuất gia, 20 tuổi được đáp y, đến Tịnh Từ lập nguyện bốn năm liễu chết học thiền.

Ban đầu học với Đoạn Kiều Hòa thượng, dạy tham cứu [công án] "sinh từ đâu đến, chết trở về đâu?" [Khi tôi tham cứu công án này thì] ý phân hai đường, tâm không qui nhất.

Later I met Master Xueyan Zuqin, who told me to contemplate the word "No". He also directed me to come up [to his private quarters and consult him] every day, like a man on a journey who wants to check his progress every day. Thus I saw that there was a systematic order in what he said.

Later on [one day when I came to his room], he did not ask about my practice, but as soon as I came in the door, he asked me, "Who is hauling this dead body in here for you?" Then, before he finished asking, he drove me out with blows.

Subsequently I went back to the monks' hall at Jingshan. In a dream I suddenly recalled [the koan] "The myriad things return to one: what does the one return to?" At this, the feeling of doubt suddenly came forth, so that I no longer kept track of where I was.

On the sixth day [after this], I went along with a group of monks into a room to recite scriptures. I raised my head and suddenly saw a portrait of Master Wuzu Fayan. The portrait bore an inscription, of which the last two lines read:

One hundred years, thirty-six thousand
mornings

Going back and forth, all along it was this guy.

Sau yết kiến Tuyết Nham Hòa thượng, dạy khán chữ KHÔNG. Lại dạy mỗi ngày đến trình một lần, như người đi đường mỗi ngày cần thấy công trình, như thấy nói mới có thứ tự²⁶.

Rốt sau, đến Ngài không hỏi chỗ công phu. Một hôm vào cửa, Ngài hỏi: "Ai cùng ông kéo tử thi đến [Thùy dữ nê dà giá tử thi lai]?" Tiếng chưa dứt, Ngài liền đi ra.

Sau đến Kính Sơn, vừa vào thiền đường, tôi như trong mộng chợt nhớ câu "Muôn pháp về một, một về chỗ nào?" Từ đây nghi tình phát hiện, không còn phân biệt đông, tây, nam, bắc.

Ngày thứ sáu ở đây, theo chúng lên gác tụng kinh, vừa ngược đầu nhìn lên chợt thấy bài Chơn Tán [trong chơn dung] của Ngũ Tổ Diễn Hòa thượng, hai câu sau:

Bách niên tam vạn lục thiên triều.

Phản phú nguyên lai thị giá hán.

Trăm năm ba vạn sáu ngàn ngày,

Gắng công suy xét nguyên lai là gì.

²⁶ Như như thế mới thấy có thứ tự trong lời nói (của Hòa Thượng.)

Suddenly I broke through the saying from the day before about hauling the dead body. My soul flew up and my guts dropped out: after annihilation, came rebirth. It was like putting down a hundred pound load.

When this happened, I was exactly twenty-four years old: I had fulfilled the three year limit [I had set for myself to learn Zen].

After this, I was questioned by [Master Zuqin]. He asked, "Can you act the master in the midst of your busy everyday life?" I answered that I could. He also asked, "Can you act the master in your dreams?" I answered that I could. He asked, "When you are in a dreamless sleep, where is the master?" There was nothing I could say in reply to this, no reasoning I could put forward.

Master Zuqin instructed me [as follows]: "From now on, I do not want you to study the Buddha Dharma or investigate [the sayings of] ancient and modern [Zen teachers]. Just eat when hungry and sleep when tired. As soon as you awaken from sleep, mobilize your spirit [and ponder this question:] 'Ultimately where does the master of this wakefulness of mine put his body and his life?'"

Câu "kéo tử thi..." ngày trước bỗng nhiên thấu triệt, liền hồn phi đả tán, chập sau tỉnh lại, khác nào người buông gánh nặng 120 cân.

Khi đó, tôi được 24 tuổi.

Mãn nguyện ba năm, [tôi tự nguyện tu Thiền].

Sau bị Hòa thượng [Tuyệt Nham] hỏi: "Những ngày này tu tập đã làm chủ được chưa?"

Tôi thưa: "Đã làm chủ."

Lại hỏi: "Khi ngủ nằm mộng làm chủ được không?"

Thưa: "Làm chủ được."

Lại hỏi: "Khi ngủ mê không mộng, chủ ở chỗ nào?"

Thưa: "Câu hỏi này không có lời để đáp, không có lý lẽ trình bày."

Hòa thượng dạy: "Từ nay ông không cần học Phật pháp cùng cổ tột kim, chỉ cần đói thì ăn, mệt thì ngủ, ngủ vừa thức dậy chấn chỉnh tinh thần, tự hỏi cái ta thức [dậy] này chủ nhân rốt ráo tại chỗ nào?"

I swore to stake my whole life [on this question]: I would act oblivious of everything else, determined to see clearly into this issue. Almost five years passed. One morning I awoke, in doubt over this issue. The companion in the Path with whom I was sharing lodgings unexpectedly pushed his pillow and it fell to the ground making a sound.

Suddenly I smashed my mass of doubt. I was like leaping out of a net. I completely understood all the inexplicable koans of the buddhas and patriarchs and all the ancient and modern "differentiating stories" [which Zen adepts use to sort out the experiential states of their students].

From then on, the land was secure and the state firmly established: all under heaven enjoyed Great Peace. With unified mindfulness free from contrived activity I cut off everything in the ten directions.

Zhuhong's comment:

The foregoing passage instructing the assembly on how to do meditation work is very concise and important. Students should "inscribe it on their belts" [refer to it constantly].

[Tôi nguyện] an thân lập mạng, tự thệ chuyển một đời ngu si, quyết định phải thấy rõ ràng cái ấy." Trải qua năm năm, một hôm đang ngủ chợt thức giấc, vẫn ôm lòng hoài nghi việc này, bỗng một đạo hữu cùng ngủ đẩy rớt cái gối xuống đất, động một tiếng,

ngẫu nhiên tan vỡ khối nghi, như chim thoát khỏi lưới. Bao nhiêu công án của Phật tổ, hơn duyên sai biệt [là những truyện tích thiền sư dùng để phân loại những trạng thái chứng nghiệm của đệ tử] nay đều thấu đạt.

Từ đây, nhà yên nước thanh, thiên hạ thái bình, nhất niệm vô vi mười phương đều dứt.

Châu Hoằng bình:

Trước đây chúng, thực hành một việc công phu rất là thiết yếu. Người học thích hợp sách của các thân sĩ²⁷,

²⁷ Học nhân nên "ghi lên thắt lưng" [để thường xuyên ghi nhớ].

What it says in the account about "Eating when hungry and sleeping when tired" is something for *after* illumination [not before]. Do not misunderstand this.

16. Open talk by Zen teacher Qiong of Iron Mountain [later 13th century]

I was thirteen years old when I became aware of the existence of the Buddha Dharma. At eighteen I left home, and at twenty-two I became a monk.

First I went to Shishuang Temple. I remember that Hermit Xiang taught us always to focus our attention on the end of our noses, and thus we would attain purity.

Later a monk came from Xueyan. He wrote out a copy of his master's "Guidelines for Sitting Meditation" for us to read. We had been doing meditation work, but we had never proceeded as Xueyan directed in this book.

So I went to Xueyan and meditated according to his teaching. I put my attention on the word "No". On the fourth night, my whole body was dripping with sweat. I was totally purified and refreshed. Right after that I went back to the hall.

trong đó tự thuật lại rằng: Đói đến thì ăn, mệt ngủ liền, đây là làm rõ việc sau [khi chứng ngộ, không phải trước], chớ có lãnh hội sai lầm.

16. Thiết Sơn Ái Thiền sư dạy

Sơn tăng 13 tuổi biết được Phật pháp, 18 tuổi xuất gia, 20 tuổi làm Tăng.

Trước đến Thạch Sương, được Am chủ dạy luôn luôn quán chót mũi trắng, tâm được thanh tịnh.

Sau có vị Tăng từ Tuyết Nham đến, trình bày phương pháp tọa thiền do Ngài Tuyết Nham dạy. Xét lại công phu của tôi chưa từng được qua lối ấy.

Nhơn đó, tôi đến Tuyết Nham. Ngài dạy thực hành công phu chỉ đề một chữ KHÔNG. Tôi y đó tu tập, đến đêm thứ tư toàn thân mồ hôi ra ướt dầm, được mùi phân trong sáng.

Kế vào Tăng đường,

I did not speak with anyone, but concentrated on sitting in meditation.

Later I met Master Gaofeng Yuanmiao. He taught me [as follows]:

"[Meditate continuously] twenty-four hours a day and do not let there be any interruptions. Arise long before dawn, gather up the koan, and put it before you. If you feel the least bit sleepy, get up [from the meditation seat] and walk around, still [with your attention on] the koan. With every step you take while walking, do not depart from the koan. Whether spreading out your mat, or holding out your bowl, or lifting up your spoon, or putting down your chopsticks, or following along with the congregation, never depart from the koan. Carry on like this all through the day and all through the night. All those who fuse themselves into one whole [with the koan] will surely develop illumination."

I did the meditation work according to Gaofeng's instructions, and actually became fused [with the koan].

On the twelfth day of the third month, Xueyan [Zuqin] came up to the meditation hall and said:

tôi không nói chuyện với ai, chỉ chuyên tâm vào sự tọa thiền.

Sau đến yết kiến Diệu Cao Phong. Ngài dạy:

"Suốt cả ngày đêm thoại đầu chớ cho gián đoạn. Canh tư thức dậy theo đuôi thoại đầu và đặt ngay trước mắt.

Vừa biết ma ngủ đến, liền đứng dậy đi kinh hành vẫn giữ thoại đầu, khi đi mỗi bước không rời thoại đầu.

Dọn đơn, rửa bát, cất muống, dọn đũa, theo chúng làm việc... đều không rời thoại đầu.

Ban ngày, ban đêm đều cũng như vậy, nhào nặn [mình với thoại đầu] thành một khối, chắc chắn sẽ được phát minh."

Theo lời dạy của ngài Cao Phong, tôi thực hành công phu quả nhiên kết thành một khối.

Ngày 20 tháng 3, ngài Tuyết Nham [Tổ Khâm] lên Thiên đường bảo:

"Brothers, when you have been sitting on the meditation cushion for a long time and begin to get sleepy, you must get down and walk around a bit. Wash with cold water until your eyes are [fully] open [again], then get back on the meditation cushion. Hold your backbone erect, towering up like a wall miles high, and concentrate on the koan. Work like this for seven days, and you will certainly awaken. This is the work I have done for the past forty years."

I immediately proceeded to follow what Gaofeng and Xueyan had said, and I felt that [this method of] meditation work was different from my usual way.

On the second day, my eyes wanted to shut, but I could not shut them. By the third day, my body felt as if I was walking through empty space. By the fourth day, I was no longer aware of the existence of worldly affairs.

That night I stood for a little while leaning against the balustrade, obliterated, oblivious, checking out the koan. Without losing track of it, I turned around to go back to the meditation cushion, when suddenly I felt from head to toe like my skull was being split apart.

"Chư huynh đệ! Nếu ngồi lâu trên bồ đoàn bị ngủ gật, nên bước xuống đất, đi một vòng,

lấy nước lạnh súc miệng, rửa hai con mắt,

lại lên bồ đoàn ngồi thẳng xương sống như vách đứng ngàn trượng, đề khởi câu thoại đầu. Dụng công như thế quyết định 7 ngày được ngộ. Lối đó là 40 năm về trước, sơn tăng đã áp dụng công phu."

Tôi y lời dạy này thực hành, liền biết có công phu dị thường.

Ngày thứ hai, cặp mắt muốn nhắm mà không thể nhắm. Ngày thứ ba, thân này như đi giữa hư không. Ngày thứ tư, không còn biết tới việc thế gian.

Đêm ấy, đứng dựa lan can một chút, lặng nhiên không biết, kiểm điểm lại thoại đầu vẫn không mất. Trở vào lên bồ đoàn ngồi chột nghe từ đầu đến chân tựa như đầu lâu chẻ vỡ,

It was like being hoisted from the bottom of a well miles deep up into the sky.

At this moment there was no room in me for joy. I told Xueyan about [my experience], and he said, "You're not there yet. Go work at it some more." I sought some words of instruction [from him].

At the end [of our meeting] he told me, "To perpetuate the transcendent affair of the buddhas and patriarchs and make it flourish, you are still lacking a hammerblow to the back of the head. In your mind say [to yourself], 'How can I still be lacking a hammerblow?'"

I did not believe these words, and again I seemed to have doubt. I could not resolve it. Every day I would pile up [my doubt] and sit in meditation. Almost half a year had gone by when one day I had a headache, so I brewed up some medicine [and drank it]. As I noticed my red nose, I recalled being asked by Wu, the monk in charge of guests, about the story of Prince Nata carving out his bones to give back to his father and slicing off his flesh to give back to his mother. I had been unable to reply. Suddenly I smashed this mass of doubt [about what Xueyan intended when he told me I was not there yet].

in tuồng dưới đáy giếng sâu muôn trượng được đưa lên hư không.

Khi ấy, vui mừng vô hạn. Tôi đem việc này thuật lại ngài Tuyết Nham.

Ngài bảo: "Chưa phải."

Lại trở về thực hành công phu, mong được pháp ngữ [từ ngài].

Chuyến sau, Ngài bảo:

Thiệu long Phật, Tổ hướng thượng sự,
Nã hậu y tiền khiêm nhất chùy.

*Nói dòng Phật, Tổ việc hướng thượng,
Sau ót trước đây thiếu một chùy.*

Trong tâm tự hỏi, tại sao lại "thiếu một chùy?" Không tin việc này, liền khởi nghi, không thể tự giải quyết được. Mỗi ngày chòng chập tọa thiền sắp được nửa năm. Một hôm, nhọn nhưc đầu chưng thuốc [uống, thấy mũi đỏ bèn nhớ có] gặp Giác Xích Tỷ, tri khách, hỏi: "Thái tử Na Tra lóc thịt trả cho mẹ, cắt xương trả cho cha là sao?"

Nghe hiểu mà không thể đáp, bỗng nhiên phá vỡ khối nghi [về những gì Tuyết Nham dự định khi nói với tôi thì tôi chưa ở đó].

Later I went to [Zen teacher] Mengshan. Mengshan asked me, "In studying Zen, what is the point you have to arrive at for your work to be finished?"

I did not know [the answer]. Mengshan directed me to work some more on my power of concentration, and wash away my sensory habits. Every time I went into his room to say something, he would just tell me that I was still lacking.

One day I sat from late afternoon through the night, pressing hard with the power of concentration, until I reached [an experiential realm of] abstruse rarefied subtlety.

When I came out of my concentration, I went to see Mengshan. After I had told him about this realm, he asked, "What is your original face?"

Just as I was about to say something, Mengshan dosed his door [in my face]. From then on, every day in my meditation work I had wondrous experiences.

Because I had left Xueyan too early, I had not done [enough] careful, thorough meditation work. I was lucky enough to meet a genuine craftsman of the Zen school [like Mengshan], and so I managed to reach this level.

Sau đến tham học với ngài Mông Sơn.

Sơn hỏi: "Tham thiền công phu đến chỗ nào là cùng tột?"

Liên im lặng không biết mối manh. Sơn dạy: "Lại phải thực hành định lực công phu, gột sạch tập tục thế gian." Mỗi khi vào thất [thầy hỏi đạo] chỉ nhớ "thiếu một chùy."

Một hôm, từ ban mai tọa thiền đến suốt đêm, dùng định lực dồn ép, liền được thấy [cõi giới] u vi.

Khi xuất định gặp Sơn, bèn thuật lại cảnh này.

Sơn bảo: "Cái ấy là bản lai diện mục của ông."

Vừa muốn nói, Sơn liền đóng cửa [ngay mặt]. Từ đây, công phu mỗi ngày càng đến chỗ [chứng nghiệm] màu nhiệm.

Bởi vì rời ngài Tuyết Nham sớm quá, nên thực hành công phu chưa từng đến chỗ tế mật. Rất may! Lại được gặp bậc Thầy khuôn mẫu [trong nhà Thiền là Mông Sơn], mới đạt đến chỗ này.

Actually, if one can do the work rigorously, then there will be awakenings time after time, and the splitting off and falling away [of delusions] with every step.

One day I happened to see written on a wall the Third Patriarch's *Inscription of the Mind of Faith* which says: "Return to the root and find the true meaning. Follow the awareness and lose the basic principle." [When I saw this passage] I stripped off another layer.

Mengshan said [to me at this point], "This affair is like peeling layers off a pearl. The more layers you peel off, the brighter it shines; the more illumination, the more purity. Peel them off: it's better than several life- times of meditation work. But if you say something, I'll still just tell you that you're lacking."

One day in the midst of my concentration I suddenly touched on the word *lacking*. My body and mind emptied out to the core. It was like a pile of snow abruptly melting away. I could not suppress a smile.

I jumped up off the meditation seat and grabbed hold of Mengshan and said, "What am I lacking?" Mengshan gave me three slaps, and I bowed down to him three times:

Lâu nay nhờ thực hành công phu khẩn thiết cùng cực, nên hiện tại giờ giờ ngộ nhập, bước bước sạch trong.

Một hôm, nhìn trên vách thấy bài Minh Tín Tâm của Tam Tổ rằng:

Qui căn đắc chỉ, Về nguồn được ý chỉ,
Tùy chiếu thất Tông. Tùy chiếu mất chơn tông.

Lại gọt thêm một lớp nữa.

Ngài Mông Sơn bảo: "Việc này in như mài giữa hạt châu, càng giữa thì càng sáng, càng sáng thì càng trong sạch. Giữa một lần, hơn nhiều đời khác thực hành công phu." Nhưng, tuy nói vậy nếu ông nói ra, chữ "thiếu" vẫn còn ở trong tâm.

Một hôm trong định, chợt chạm đến chữ "thiếu", bỗng nhiên thân tâm rỗng rang, triệt xương thấu tủy, như tuyết đọng hốt nhiên chảy tan, siêu việt không còn ngăn ngại.

Liền bước xuống đất tìm Mông Sơn thưa: "Tôi thiếu cái gì?" Sơn đánh ba cái, tôi lễ ba lễ.

Mengshan said, "How many years you have been at this! Today you have finally finished."

If the koan is temporarily absent, you are like a dead man. When all sorts of scenes press in on you, take the koan and fend them off. Be checking out the koan at all times, while you are moving and while you are still, whether you gain power or whether you don't. Nor should you forget the koan in the midst of concentration: if you forget it, then it becomes misguided concentration.

Do not hold to mind and await enlightenment. Do not grasp interpretive understanding based on words. Do not think you are finished with things when you get a bit of awakening. Just go on like an ignoramus. Fuse the Buddha Dharma and worldly phenomena into one. [After enlightenment] your conduct and actions will be ordinary: all that has been changed is the former locus of your activities.

An ancient said, "The Great Path has never been in the province of words. If you attempt to speak of the mystic wonder, you are as far apart from it as the heavens from the abyss. You must forget both subject and object: only then can you eat when hungry and sleep when tired."

Sơn bảo: "Thiết Sơn chỉ một cái đó mà mấy năm rồi, đến nay mới liễu ngộ."

Chư huynh đệ! Nếu tạm thời câu thoại đầu không còn, có khác gì người chết. Tất cả cảnh giới đến bức bách thân, chỉ lấy câu thoại đầu chống lại. Luôn luôn kiểm điểm thoại đầu, xét trong động, trong tịnh và đắc lực hay không đắc lực. Trong định cũng không nên quên thoại đầu, quên thoại đầu thì thành tà định.

Không được khởi tâm mong chờ được ngộ. Không nên tìm hiểu trên văn tự. Đừng thấy chút ít tỉnh sáng cho là đã liễu ngộ. Chỉ nên như si như ngốc, Phật pháp, thế pháp nhồi thành một khối. Thi vi động tác chỉ là bình thường, chỉ cần thay đổi đường lối của ngày xưa.

Cổ nhơn nói:

Đại đạo từng lai bất thuộc ngôn
Nghĩ đàm huyền diệu cách thiên uyên
Trực tu năng sở câu vong khước
Thủy khả cơ xan khôn tắc miên.
*Đại đạo xưa nay chẳng dụng lời,
Nghĩ bàn huyền diệu cách vực trời,
Chi bằng quên cả năng và sở,
Mới khá đời ăn, mệt nghỉ ngơi.*

17. Instructions from Zen Master Liaoyi of Broken Cliff [1263-1334]

If you want to transcend the ordinary and enter sagehood, and forever shed sensory afflictions, you must strip off your skin and change your bones [shift the basis of your experience from conditioned perceptions to reality itself]

After annihilation, you are reborn: it is like flames flaring up in the cold ashes, like a dead tree blooming again. How could this be easy to conceive of?

I was in the congregation of my late teacher [Gaofeng Yuanmiao] for many years. Even when I was severely beaten, I had no thought of leaving. Even now, whenever I come in contact with something painful, my tears flow without me being aware of it. How does this compare with you, who hang your heads and won't look when you taste some bitterness?

18. Instructions from Zen teacher Zhongfeng Mingben [1263-1323]

My late teacher Gaofeng Yuanmiao taught people to hold within them nothing but the koan they were studying. [He said] that they should study like this whether they were walking or sitting, and study to the point where all exertions come up short.

17. Đoạn Nhai Nghĩa Thiền sư dạy chúng

Nếu muốn siêu phàm nhập thánh thoát khỏi trần lao, phải nên lột da, chẻ xương,

[sau khi] dứt hẳn, [lúc] tái sinh: như trong tro lạnh phát lửa, cây khô nảy chồi, đâu phải là việc dễ dàng.

Tôi trước kia hầu hạ Tiên sư [Cao Phong Nguyên Diệu] đã nhiều năm, mỗi khi bị đánh phạt, tâm không khởi một niệm xa thầy. Cho đến ngày nay khi gặp những việc đau khổ, bất giác nhớ đến Thầy mà rơi nước mắt! Đâu phải như các ông hiện giờ, gặp một việc khổ nhỏ là bỏ Thầy ra đi không thèm ngoái lại!

18. Trung Phong Bổn Thiền sư dạy chúng

Tiên sư Cao Phong Hòa thượng dạy người, chỉ dạy tham câu thoại đầu, ôm ấp trong lòng, đi tham như thế, ngồi cũng tham như thế.

Then, when [students engaged in this sort of practice] were concerned that they would not succeed, suddenly they would break through: only then would they know that they had attained enlightenment, and that it had been coming for a long time.

This strategy has already been proven effective by all the buddhas and enlightened teachers since antiquity. It is the state of concentration for complete liberation from birth and death. All that is important is to have complete faith in it, and [persevere in it] for a long time without turning back. [If you do so], then it is impossible not to get its results.

You may go twenty or thirty years without opening up to enlightenment. You don't have to seek any other means: simply do not involve your mind with other entanglements, and cut off all falsity from your thoughts. Work hard and don't give up.

Just plant your feet firmly on the koan you are studying. Go all out: if it is born, be born along with it; if it dies, die along with it. No matter whether it takes three lifetimes or five lifetimes or ten lifetimes or a hundred lifetimes, be sure not to stop until you have penetrated through to enlightenment.

Khi [học nhân] tham đến chỗ dụng lực không tới, lưu ý không được, chợt nhiên thấu đạt, mới biết thành Phật đã tự bao giờ.

Một việc ấy, là do Phật, Tổ đã kinh nghiệm được tam-muội liễu sanh thoát tử vậy. Chỉ quý ở chỗ tin quả quyết và trải thời gian lâu xa không thoái chuyển, quyết định sẽ được tương ứng. Khán thoại đầu thực hành công phu là chỗ đứng rất ổn đáng, gần gũi bờ giác ngộ. Dù đời này không ngộ, tín tâm vẫn không lui sụt, ắt đời sau hoặc đời sau nữa sẽ được khai ngộ.

Hoặc hai ba mươi năm mà chưa khai ngộ, không cần tìm phương tiện nào lạ, chỉ giữ tâm không duyên cảnh khác, ý dứt các vọng, chăm chăm không bỏ,

một bề chú ý vào câu thoại đầu đang tham,

đứng thẳng tại cuối đầu, giữ vững sống cùng sống, chết cùng chết. Đâu quản ba đời, năm đời, mười đời, một trăm đời, nếu chưa triệt ngộ, quyết định không thôi.

If you have this correct basis [in genuine aspiration and rightly guided practice], do not worry that you will not completely illuminate the great matter [of enlightenment].

To do meditation work when you are sick, it is not necessary for you to be energetic and vigorous, and it is not necessary for you open your eyes wide and stare. All that is necessary is for your mind to be like wood or stone, and your thoughts to be like dead ashes. Take the illusory body composed of the four elements and cast it off beyond the world.

If you follow this, then you will succeed even if you are sick; you will succeed whether you live or die; you will succeed if someone is watching you or if no one is watching you; you will succeed whether you are fragrant and fresh or stinking and rotten; you will succeed if you are cured and regain your health and live to be a hundred and twenty; you will succeed if you die and are dragged off to the torments of hell by your past deeds.

In all these situations, do not waver. Just resolutely take the flavorless koan and put it beside your medicine burner, next to your [sickbed] pillow, and silently inquire into it: you must not abandon it.

Có chánh nhưn như thế rồi, lo gì đại sự [giác ngộ] không có ngày minh liễu.

Trong lúc bệnh thực hành công phu, không cần ông tinh tấn dũng mãnh, cũng không cần mày chau, mắt trợn, chỉ cần tâm ông như cây như đá, tợ hồ như đồng tro tàn. Đem thân tứ đại huyễn hóa này gởi tận thế giới bên kia.

Dù bệnh cũng được, chết cũng được, có người săn sóc cũng được, không ai săn sóc cũng được, thom sạch cũng được, lầy thúi cũng được, có thầy trị lành bệnh sống đến 120 tuổi cũng được, nếu như chết liền bị nghiệp trước lôi vào vạc dầu sôi, lò lửa đỏ cũng được.

Trong những cảnh giới như thế, đều không làm lay động được tâm, chỉ thiết tha đem câu thoại đầu (không còn mùi vị) để bên lò thuốc, gói trên đầu nằm, thăm thăm tham chiếu, không nên lơ lửng.

Zhuhong's comment:

All the words of these elders [I have quoted above] just teach people to contemplate koans, to do genuine meditation work, in order to aim for true enlightenment. They are vital, reliable instructions, lucid and lively.

For a thousand years, there have been such earnest, emphatic lessons [offered by the masters of the Zen tradition]. Those who have the complete texts [from which these excerpts are drawn] should read them in their entirety.

**19. Open talk by Zen teacher Weize of Tianru
Temple on lion Peak**

[died 1354; a disciple of Zhongfeng Mingben]

If you do not know where you come from when you are born, then you think birth is a big thing.

If you do not know where you are going when you die, then you think death is a big thing.

When the last day of your life arrives, you will fall into bodily confusion: the road ahead is vague. You will receive retribution according to your deeds. The crucial matter lies in this: this is the reward of birth and death.

Châu Hoằng bình:

Muôn nghìn lời nói của lão này, cũng chỉ dạy mọi người khán thoại đầu, là công phu chân thật, để mong sớm được giác ngộ,

sư dạy bảo hết sức tha thiết, nghìn năm mới thôi, những lời tận tâm chỉ bảo như thế, đều đủ ở trong sách, phải tự xem tất cả.

19. Thiên Như Tác Thiên sư dạy

Sanh không biết từ đâu đến, gọi là sanh đại.

Tử không biết về đâu, gọi là tử đại.

Khi tử thân đến chỉ còn biết co tay giựt chon. Huống nữa, đường trước mịt mờ theo nghiệp thọ báo, thực là cái việc rất khẩn cấp vậy. Đó là cảnh quả báo của sanh tử.

As for the karmic root of birth and death, it is this present moment of thought that follows sounds and pursues forms, and makes you upside-down. It was for this reason that the buddhas and ancestral teachers set in motion their great compassion. Sometimes they taught you to study Zen. Sometimes they taught you to recite the buddha-name. They enabled you to sweep away false thoughts, recognize your original face, and be a person of great liberation, untrammelled and free.

Among people today who do not obtain the spiritual effects [of the Buddhist teachings] there are three kinds of sickness.

The first is not to encounter the instructions of a genuine enlightened teacher.

The second is to be unable to take the great matter of birth and death seriously, to act with unrestrained self-indulgence, and unwittingly put yourself into the bag of unconcern.

The third is to be unable to see through and abandon the empty fame and fleeting fortune of worldly life, to be unable to cut off and get clear of false entanglements and evil habits. Then when the wind of objects blows, your body is tumbled unawares into the sea of karma to drift hither and yon.

Nếu luận về gốc nghiệp sanh tử, tức là ngày nay phóng tâm chạy theo thanh, sắc khiến phải thất điên bát đảo, chính là gốc ở nó. Do đó, Phật, Tổ vận đại từ bi hoặc dạy ông tham thoại đầu, hoặc dạy niệm Phật, khiến ông quét sạch vọng niệm, nhận ra mặt thật xưa nay (bản lai diện mục), thành người khoáng đạt đại giải thoát.

Nhưng, người nay tu không linh nghiệm bởi ba thứ bệnh:

1- Không gặp Thiện tri thức chỉ dạy.

2- Không thông thiết ghi nhớ việc lớn sanh tử, lừng lơ thong thả không ngờ mình ở trong vô sự²⁸.

3- Đối với danh hư, lợi ảo ở thế gian quán không tan, buông không rời, lên ngôi trên bờ đoàn mà vọng duyên ác tập đoạn không được, bỏ không khỏi.

Chỗ phong ba dấy động, bất giác thân này lăn vào trong biển nghiệp, trôi dạt đông tây.

²⁸ Không quan tâm.

How could those who are truly people of the Path be willing to act this way? You should have confidence in the Path of the buddhas and ancestral teachers.

How should you set to work on miscellaneous thoughts flying around in confusion? A koan is like a broom made of iron. The more you sweep, the more [wandering thoughts] there are; the more there are, the more you sweep. When you cannot sweep [any more], go all out and keep sweeping. Suddenly you will sweep through to the great void, [and find] a single road going through the myriad distinctions and differences.

You worthy followers of Zen: if you try hard, you are sure to finish in this lifetime. Do not let yourselves go on [deluded], suffering further disasters for endless ages! There are those who have doubts about the differences between reciting the buddha-name and studying Zen. They do not realize that the purpose of studying Zen is to recognize mind and see our real nature, and that those reciting the buddha-name awaken to the Amitabha of inherent nature and the Pure Land of mind-only. How could there be two [different] principles here?

Người chơn chánh học đạo đâu có cam chịu như vậy. Phải tin quyết lời Tổ sư dạy:

"Tập niệm lăng xăng làm sao hạ thủ công phu?"

Chỉ một câu thoại đầu như cầm cây chổi sắt quét dọn, càng quét nó [vọng niệm] càng nhiều, càng nhiều lại càng quét, quét xuôi không được thì quét ngược, hốt nhiên quét tận thái hư không, [rồi thì nhận ra trong] muôn sai ngàn biệt [có] một đường thấu suốt."

Chư thiên đức! Nỗ lực đời này cho liễu ngộ, đừng để vĩnh kiếp thọ tai ương.

Có người tự nghi niệm Phật cùng tham thiền không đồng?

Đâu biết rằng, tham thiền chỉ mong biết được tâm, thấy được tánh;

niệm Phật ngộ tự tánh Di Đà duy tâm Tịnh độ, làm gì có hai lý.

The scripture says: "Remember buddha, recite the buddha-name, and in the present or the future you are sure to see buddha." Since [this Pure Land scripture] speaks of seeing buddha in the present, how is it any different from awakening to the Path by studying Zen?

Just take the words 'Amitabha Buddha' and make them a koan. Keep your attention on this koan consistently twenty-four hours a day. When you reach the point where not a thought is born, you will directly pass over to the stage of buddhahood without going through any steps or levels.

20. Zen teacher Zhizhe's Pure Land Mystic Gate

[14th century]

Recite the buddha-name once, or perhaps three times or five times or seven times. Silently turn back and ask, "Where does this recitation of the buddha-name arise?" Also ask, "Who is this one reciting the buddha-name?" If you have doubts, just go right ahead and doubt. If the way you pose these questions is not on an intimate level, then your feeling of doubt will not be urgent.

Kinh nói: "Nhớ Phật, niệm Phật hiện tiền và đời sau quyết định thấy Phật."

Đã nói hiện tiền thấy Phật thì cùng với tham thiền ngộ đạo, đâu có cái gì là khác?

Chỉ đem bốn chữ A Di Đà Phật làm câu thoại đầu, suốt 12 thời (24 giờ) luôn luôn đề khởi, đến chỗ một niệm không sanh, không mắc trong giai cấp, vượt thẳng đến cõi Phật.

20. Trí Triệt Thiền sư bàn Tịnh độ huyền môn

Niệm Phật một, hoặc ba, năm, bảy tiếng, thâm tự hỏi: "Tiếng niệm Phật này từ đâu khởi?" Hoặc hỏi: "Niệm Phật là ai?" Có nghi chỉ giữ lấy cái nghi đó.

Nếu chỗ hỏi không thiết tha thì nghi tình không tha thiết.

Again, focus your attention on [the koan]: "Who ultimately is the one reciting the buddha-name?"

Inquire a little into the first question, and have a little doubt about it. Carefully and exhaustively investigate and inquire into "Who is the one reciting the buddha-name?"

Zhuhong's comment:

In the direct route [of combining Pure Land and Zen practice], the first question can be ignored. You will succeed anyway if you just contemplate "Who is the one reciting the buddha-name?"

21. Open talk by Zen teacher Wuwen Cong of Fragrant Mountain

At the beginning [of my Zen studies] I met Master Duweng. He directed me to study [the saying] "It is not mind, it is not buddha, it is not things." Later I took a vow along with six other men, including Yunfeng, Yueshan, and others, to investigate it to the end together.

Next I met Jiao Wuneng of Huaixi. He directed me to keep my attention on the word "No."

Then I went to Changlu and formed a group of companions so we could refine and polish [our understanding].

Hỏi trở lại câu cứu kính [thoại đầu] "niệm Phật là ai?"

Hỏi ít thì nghi ít.

Chỉ lấy câu "Niệm Phật là ai?" xét mãi hỏi hoài.

Châu Hoằng bình:

Kính không hỏi trước²⁹, chỉ khán ai là người niệm Phật cũng được.

21. Vô Văn Thông Thiền sư dạy

Sơn tăng ban đầu yết kiến Độc Ông Hòa thượng, dạy tham "Không phải tâm, không phải vật, không phải Phật."

Sau, cùng với Vân Phong, Nguyệt Sơn v.v... sáu người lập nguyện tương trợ nhau đến cứu kính.

Thứ, yết kiến Hoài Tây, dạy về công năng chữ KHÔNG, bảo đề một chữ KHÔNG.

Kế đi đến Trường Lô, kết bạn miệt mài điều luyện.

²⁹ Trong pháp tu trực tiếp [kết hợp Tịnh độ và tham Thiền], nghi vấn đầu tiên có thể bị bỏ qua.

Finally I encountered Brother Jing of Huaishang. He asked me, "After you are six or seven years [of meditation work], what level of perception do you have?"

I answered, "Every day there is not a single thing in my mind."

Jing said, "Where did this rope that you have wound around you come from?"

In my mind I seemed to know, but I did not know, so I did not dare open my mouth.

Seeing by how I acted that I had developed no insight, Jing then said, "If you do not lose it in the midst of the concentration of your meditation work, then you lose it when you are in motion." As he spoke to me, I felt startled. Then I asked, "Ultimately, to illuminate this great matter, what must I do?"

Jing said, "Haven't you heard old man Chuan's saying? 'If you want to know the true meaning, see the Northern Dipper while facing south.'" After he said this, he left.

[From the impact of] being questioned by Jing, I got so that I was walking without knowing I was walking, and sitting without knowing I was sitting.

Sau, gặp sư huynh Hoài Thượng Kinh.

Kinh hỏi: "Ông sáu bảy năm [công phu] rồi có thấy được cái gì?"

Tôi đáp: "Mỗi ngày chỉ tâm ấy không trước một vật.³⁰"

Kinh hỏi: "Một cái ấy bị ràng buộc ở đâu ra đó?"

Tôi trong tâm in tuồng biết mà không biết, không dám mở miệng. Kinh thấy tôi chỗ thực hành chưa phát tỉnh, bèn bảo: "Ông trong định công phu không mất, chỗ động liền mất."

Bị chỉ trúng bệnh, lòng kinh sợ, tôi hỏi: "Phải làm thế nào thấu đạt được việc lớn ấy?"

Kinh bảo: "Ông không nghe Xuyên Lão Tử nói: Càn biết ý đoan chánh, xây mặt về hướng Nam xem sao Bắc đẩu." [Nguyên văn: Yếu tri đoan đích ý, Bắc đẩu diện nam khán.] Nói xong, liền bỏ đi.

Tôi bị câu nói này, lòng nghi ngờ càng tăng, đi không biết mình đi, ngồi không biết mình ngồi,

³⁰ Hằng ngày trong tâm không một vật.

For seven days or so, I did not meditate on the word "No." Instead, I contemplated [the koan] "If you want to know the true meaning, see the Northern Dipper while facing south".

Suddenly [without knowing how I'd gotten there] I was in the sweeper's shed sitting on a log with a group of people. My feeling of doubt had not dissipated. It was time to eat when suddenly my mind felt empty and bright and light and pure. My views, feelings, and thoughts shattered. It was as if I had peeled off my skin. I saw nothing of the people and things in front of my eyes: it was like empty space.

After a half hour I came out of it, and my whole body was dripping with sweat. Then I awakened to "seeing the Northern Dipper while facing south".

Later I met Brother Jing and I was able to speak [to him about my state] and make up verses [about it] without any hindrance at all. I still had the one road of transcendence, but I was not yet totally free.

Later I went to Fragrant Cliff Mountain and passed the summer there. My hands couldn't keep still when I was bitten by mosquitos. I thought of the ancients who had forgotten their bodies for the sake of the Dharma.

khoảng năm bảy ngày như vậy. Không đề chữ KHÔNG nữa, chuyên khán "Cần biết ý đoan chánh³¹, xây mặt về hướng Nam xem sao Bắc đẩu."

Đến liêu Tịnh đầu cùng chúng ngồi trên một cái cây, chỉ vì nghi tình không giải, độ khoảng bữa ăn, chợt biết trong tâm rỗng rang trong nhẹ, thấy tình tưởng đổ vỡ giống như lột da, người, vật tất cả cảnh trước mắt đều không thấy cũng như hư không.

Ngủ khoảng nửa giấc thức dậy, toàn thân đều ra mồ hôi, liền ngộ được câu "Xây mặt về hướng Nam xem sao Bắc đẩu." Bèn đến gặp Kinh, nói bài tụng:

Đô vô đới ngại
Thượng hữu hướng thượng nhất lộ,
Bất đắc sái lạc.

*Đều không ngăn ngại,
Chỉ có một đường hướng thượng.
Chưa được khoáng đãng.*

Sau, vào trong núi Hương Nham qua một mùa hạ, bị muỗi cắn hai tay nát bấy. Nhơn nhớ đến cổ nhơn vì pháp quên mình,

³¹ Cần biết chân thực nghĩa,

"Why should I be afraid of mosquitos?" [I asked myself]. So I wholeheartedly relinquished [all my vexation and concern].

I clenched my teeth, closed my hands into fists, put my undivided attention on the word "No." I persevered and kept at it.

Without my being aware of it, my body and mind returned to stillness. It was like the four walls of a house falling down. My body was like empty space, and there was not a single thing to occupy my feelings. I began sitting around nine in the morning and came out of my concentration around three in the afternoon.

I realized that the Buddha Dharma does not lead people astray: it's just that their work is not complete.

Though my perception was clear, I still had slight traces of hidden false thoughts that were not yet ex-hausted. I went to Guangzhou Mountain and practiced concentration there for six years. I then lived for six years at Lu-an Mountain, and then three more years at Guangzhou Mountain: only then did I emerge into complete liberation.

tại sao ta lại sợ muỗi? Chí tâm quên tất cả [phiền não và bận bịu],

ngậm khít hai hàm răng, ấn mạnh hai bàn tay, chỉ đề một chữ KHÔNG, nhấn lại càng nhấn.

Bất giác thân tâm vắng lặng, như tòa nhà đổ vỡ bốn vách, in tuồng hư không, không có một việc gì phải nghĩ ngợi. Giờ thìn tọa thiền, đến giờ mùi xuất định,

tự biết Phật pháp không dối người, tại mình công phu chưa đến.

Tuy kiến giải rõ ràng, mà còn vọng tưởng ẩn kín chưa dứt. Bèn vào núi Quang Châu tập định sáu năm. Đến núi Lục An trụ sáu năm. Sau lại về núi Quang Châu ở ba năm, mới chứng đến chỗ siêu thoát.

Zhuhong's comment:

Only when the people of olden times had worked this hard, and this long, did they attain accord [with reality].

Today's people use their intelligence and sentimental assessments and get understanding in a minute, yet they want to credit themselves with sudden enlightenment. This is surely a mistake!

22. Instructions from Master Dufeng

Where should people who study the Path set to work? They should put their attention on a koan: this is where to set to work.

23. Instructions from Master Panruo [Juexue Shicheng, 1270-1342]

Brothers [and sisters], if you meditate for four or five years without an entry [into enlightenment], and you abandon the koan you have been using all that time, don't you know that this is like abandoning a journey when you are halfway there? What a pity that so much previous mental effort [will have been wasted].

People who are intent [on enlightenment] observe that the congregation has firewood and ample water and that the monks' hall is warm.

Châu Hoằng bình:

Người xưa siêng năng khổ nhọc như thế, thời gian dài như thế mới được tương ứng.

Người đời nay vì tình lượng thông minh, nên sát-na lãnh hội, nhưng do muốn mình thêm thất ngộ đốn ngộ, há không sai lầm sao?

22. Độc Phong Hòa thượng dạy chúng

Kẻ học đạo lấy cái gì làm chỗ nắm chắc trong tay? - Chỉ đề một câu thoại đầu là thứ nắm chắc trong tay.

23. Bát Nhã Hòa thượng dạy chúng

Chư huynh đệ! Có người thực hành công phu ba năm, năm năm mà chưa được cái gì, liền đem câu thoại đầu ấy ném đi, đâu biết thế là đi được nửa đường vội bỏ. Đáng tiếc! Từ trước đến đây, trong tâm chứa đầy máy móc.

Lại kẻ có chí [tu chứng], thấy trong chúng sẵn củi khô, nước đầy, nhà ấm,

They vow that they will not go out the gate for three years, and resolve to gain the use [of their buddha-nature].

There are some whose mind-ground becomes clear as soon as they start meditation work. But when they see scenes and objects appear before them [in their meditation], they conceive of them as existent, or as empty, or as both existent and empty, or as neither existent nor empty. They think [that being aware of these ontological permutations means] they are people of great correct comprehension. With their facile tongues, they pass their lives sunk in error. When their physical vitality dissolves away, how will they preserve [their awareness]?

Children of Buddha, if you want to get beyond [these errors], when you study it must be genuine study, and when you awaken it must be real awakening.

Some people have complete continuity with [their attention on] the koan, without any breaks, until they become unaware of having a body. They think this is [what is referred to in the Zen expression] "person forgotten, things not yet forgotten."

phát nguyện ba năm không ra khỏi cửa, quyết định được thọ dụng [Phật tánh nơi mình] mới chịu.

Sau khi được chút ít thọ dụng, lại gắng sức thực hành công phu, tâm địa được thanh tịnh, thấy cảnh vật hiện tiền liền thành tứ cú [Có/Không/Vừa có vừa không/Chẳng có chẳng không] tự cho là đại liễu ngộ. Rồi ngon mồm, thích ý làm mất một đời, khi tắt ba tác hơi lấy gì bảo đảm [sức tỉnh giác]?

Quý Phật tử! Nếu muốn giải thoát, tham phải bền chí [thật] tham, ngộ phải chơn thật ngộ.

Hoặc thoại đầu thâm thâm liên tục, không gián đoạn, không biết có thân, gọi đó là quên thân, chớ pháp chưa quên (đoạt nhân chẳng đoạt cảnh - một trong Tứ Liệu Giản của Lâm Tế).

Some come to this stage of forgetting their own body, and then suddenly remember it. This is like slipping off a precipice in a dream, and being so frantic to save your life that you go crazy.

When you get to this stage [where you forget your body], you must urgently keep your attention on the koan: suddenly, everything is forgotten, even the koan. This is called "person and things both forgotten". Suddenly "in the cold ashes, the kernel pops" [amidst total dispassion and detachment, delusion breaks up].

Then at last you know [the meaning of the saying] "Mr. Zhang drinks wine and Mr. Li gets drunk." This is the perfect time to come to my gate to get a beating.

Why? Because you still have to break through the double barrier of the ancestral teachers of Zen. You still have to visit all the men of knowledge, and find out which ones are shallow and which ones are deep.

Then you must come back to [a secluded place] at the seaside or in the forest, and protect and nurture the embryo of sagehood until the nagas and devas push you forward. Only then can you come forward to uphold the teaching of the Zen school and save all sentient beings.

Có người đến chỗ quên thân, chợt nhớ tìm lại, như trong mộng thấy trượt chân rơi xuống vực sâu muôn tượng chỉ lo vớt vát cứu mạng, liền mắc bệnh điên cuồng.

Đến đây, phải khẩn thiết đề thoại đầu, Đột nhiên, mọi thứ bị lãng quên, ngay cả thoại đầu. Điều này được gọi là "người và vật đều quên." Thành linh trong tro lạnh nghe đậu nổ [giữa sự phân tán và xả ly hoàn toàn, mê vọng tan vỡ], mới biết Trương Công uống rượu, Lý Công say (đạt đến chỗ giao cảm không thể nghĩ bàn).
Lâu nay ở trong cửa Bát-nhã hoặc nạt, hoặc đánh

là tại sao? Vì phải đập phá lớp cửa chót của chư Tổ vậy. [Còn] phải đi khắp tham vấn các bậc Thiện tri thức để được biết chỗ cạn sâu,

sau sẽ đến bên bờ suối, dưới cội cây bảo dưỡng thánh thai, đợi đến khi nào Long Thiên đuổi ra, mới nên đi xiển dương chánh pháp, khắp độ quần sanh.

24. Instructions from Master Xueting

Twenty-four hours a day, with no other distractions, contemplate [the koan]: "Before my father and mother were born, what was my original face?"

Do not concern yourself with whether or not you gain power, or whether or not oblivion and scattering set in. Just keep your attention focussed [on this koan].

25. Instructions from Zen teacher Zhengyou of Ancient Plum Temple on Mount Yangshan [1285-1352]

You must generate a brave and bold attitude, and firmly establish your resolve your resolve to take all that you have understood and learned throughout your whole life, all your knowledge of the Buddhism and its various writings, and your samadhi of words, and sweep it into the sea, and pay no further attention to it.

Take your eighty-four thousand subtle thoughts and cut them off. In their place, take the koan that is your basic study, and bring it to your attention. Keep on doubting and doubting and pressing and pressing. Concentrate your body and mind and seek insight. Make enlightenment your standard.

24. Tuyệt Đình Hòa thượng dạy chúng

Suốt 12 thời (24 giờ) tẩy sạch mọi việc, chỉ khán câu [thoại đầu] "Trước khi cha mẹ chưa sanh, cái gì là mặt thật xưa nay (bản lai diện mục) của ta?"

Không quản đắc lực hay không đắc lực, hôn trầm tán loạn hay không hôn trầm tán loạn,

chỉ chuyên đề khởi thoại đầu.

25. Cổ Mai Hữu Thiên sư dạy chúng

Phải cần phát tâm đồng mãnh, lập chí cương quyết, đem những điều đã học, đã hiểu trong thuở bình sanh, tất cả Phật pháp, văn chương, thi phú, Tam-muội trên ngữ ngôn, quét sạch, quét ra tận bể đại dương, không bao giờ nhắc đến.

Trong khi tọa thiền đoạn sạch tám muôn bốn ngàn niệm đầu vi tế. Lại đem câu thoại đầu đã tham, một bề đề khởi, nghi qua nghi lại, đề tới ép lui,

thân tâm lóng lạng, xét phần đã hiểu lấy liễu ngộ làm qui tắc.

Do not try to figure and calculate from the koans, or seek and search from the texts of the scriptures. You simply must break with this [intellectual approach] abruptly, and cut it off sharply.

If you cannot keep your attention on the koan, try three times in succession to focus on it. Then you will feel there is power.

[While you are sitting in meditation], if your physical strength is exhausted, or if your mind is full of melancholy, then casually get up and walk around a bit. Then return to the meditation cushion, and come to grips as before with the koan that you are studying.

If you begin to fall asleep as soon as you sit on the meditation cushion; if you are able to keep your eyes open, and your thoughts are chaotic and confused; if you get up and walk around and repeatedly bend your ear to listen to what people are saying out loud and whispering; if you remember a belly full of Zen sayings and scriptural texts and show off your eloquence-if you use your mind like this, when the last day of your life arrives, all [your efforts to "study Zen"] will have been to no avail.

Không nên trên công án xét nét, trên kinh sách tìm kiếm, chỉ phải đoạn dứt mọi việc [tri kiến] xao động mới mong đến nhà.

Nếu thoại đầu đề không khởi, liên tiếp đề khởi ba lượt liền thấy có sức mạnh.

[Khi đang tọa thiền], nếu thân thể mỏi mệt, tâm thức xao động, nên nhẹ nhẹ bước xuống đi một vòng, lại lên bồ đoàn, đem câu thoại đầu cũ như trước mà nhào nặn.

Nếu vừa lên bồ đoàn liền bị ngủ gật, mở được mắt ra thì nghĩ Đông tưởng Tây, xuống bồ đoàn thì đi cặp đôi, cặp ba, kê tai giao đầu, nói to nói nhỏ, ghi một bụng kinh, sách, ngữ lục trên văn tự, thuật hay luận khéo, dụng tâm như thế, đến phút lâm chung đều không thể nương cậy.

26. From Zen teacher Jiefeng Shiyu [1301-1370)

(to Lecturer Shan of Mount Wutai)

Even if Manjushri [the bodhisattva of transcendent wisdom] emits a golden light and rubs your head and lets you ride his lion, even if Guanyin [the bodhisattva of infinite compassion] reveals her thousand hands and eyes and lets us hold her oriole, all of this is pursuing form and sound: what good does it do your true self?

If you want to illuminate your own great affair [of enlightenment], and penetrate through the barrier of birth and death, first you must cut off all vain and false interpretations of ordinary and holy. Twenty-four hours a day, turn the light around and reflect back. Just contemplate [the koan] "It is not buddha, it is not mind, it is not things: what is it?"

Do not seek [for the answer to this] outside yourself. If there is the slightest particle of 'Buddha Dharma', 'supernatural powers', or 'sagely understanding', you have deceived yourself. All [such reified concepts amount to] slandering the Buddha and the Dharma.

You must study until your are totally independent, relying on nothing and positing nothing.

26. Kiệt Phong Ngu Thiên sư dạy

(Giảng sư Thiện ở Ngũ Đài Sơn)

Giả sử Đức Văn Thù phóng hào quang kim sắc đến xoa trên đỉnh ông, ông được cỡi trên mình con sư tử, Đức Quan Âm hiện thiên thủ thiên nhãn, ông nắm được chim Anh vũ, đều là chạy theo thanh sắc, nơi ông có lợi ích gì [đối với chân ngã]?

Cốt suốt thấu việc lớn [giác ngộ] nơi mình, vượt khỏi ngục tù sanh tử, trước phải dứt tất cả những cái hiểu biết hư vọng Thánh, Phạm, suốt 12 thời (24 giờ) hồi quang phản chiếu, chỉ khán "không phải tâm, không phải vật, không phải Phật, đó là cái gì?"

Cần thiết không chạy ra ngoài bàn luận tìm kiếm. Dù có một mảy thần thông, Phật pháp, thánh giải lớn bằng hạt gạo, hạt lúa, hạt bắp, đều là tự dối mình, thầy đều khinh Phật, chê pháp.

Phải tham đến thân trần không áo, chỗ một mảy nhỏ không lập,

When you can focus the eye [of enlightenment], you will see [the meaning of koans like [these]:

"What is the Buddha Dharma?" "A cloth shirt from Qingzhou." and

"Did you meet [Zen master] Nanquan in person or not?" "In [the region of] Zhenzhou the turnips are big."

All [such Zen koans] will be tools you use in your own home. You will not have to search any more for supernatural powers or sagely understanding.

27. Reply to the Emperor by Zen teacher Lingyin Huitang [1103-1176]

The Song Emperor Xiaozong [r. 1163-1189] asked: "How can one avoid birth and death?"

Lingyin replied: "One will never be able to avoid birth and death without awakening to the Great Vehicle Path."

The Emperor also asked: "How can one awaken to it?"

Lingyin said: "All those who over the months and years polish the true nature they inherently possess will awaken to it."

liền được thấy trước mắt [ý nghĩa công án]:

“Thế nào là đại ý Phật pháp?” Thanh Châu mặc áo vải, và

[“Có thân kiến Nam Tuyền chăng?”] củ cải Trần Châu,

[tất cả công án này] đều là vật của mình dùng, lại không riêng cầu thân thông thánh giải.

27. Hạng Đường Thiên sư đáp lời Vua hỏi

Hoàng đế Tống Hiếu Tôn hỏi: "Làm sao thoát khỏi vòng sanh tử?"

Đáp: "Không ngộ Đạo Đại thừa trọn không thể thoát khỏi."

Hỏi: “Làm sao được ngộ?”

Đáp: "Tánh bản hữu dùng năm tháng mài nó, sẽ được ngộ."

28. Instructions from Master Puyan Doan-an of Dasheng Mountain

"The myriad things return to one: what does the one return to?"

You should not sit preserving empty stillness without contemplating a koan. You should not sit mindful of the koan without doubting it.

If there is oblivion or scattering, do not arouse thought to banish it: quickly put your attention on the koan, arouse body and mind, and boldly apply your energy.

If it still is not right, get up and walk around, and when you feel the oblivion or scattering depart, go back to the meditation cushion.

Suddenly your attention stays on [the koan] spontaneously without you having to direct it, and your doubt continues by itself without you having to make yourself doubt.

You walk without being aware you are walking and sit without being aware you are sitting. All that's there is the feeling of studying [the koan], alone and clear and distinct and bright. This is the place where affliction is cut off and where the [conditioned] self is lost.

28. Đoạn Ngạn Hòa thượng dạy chúng

"Muôn pháp về một, một về chỗ nào?"

Không thể ngồi yên lặng rỗng không, không khán thoại đầu. Không được niệm thoại đầu, [không được] ngồi mà không nghi.

Như có hôn trầm, tán loạn không nên khởi niệm đuổi dẹp, tiện lợi nhất là đề khởi thoại đầu, chấn chỉnh thân tâm, đồng mãnh tinh tiến.

Nếu không có hiệu quả, nên bước xuống đi kinh hành, chùng biết hôn, tán hết sẽ lên bồ đoàn.

Bỗng nhiên không đề cử mà tự đề [cử thoại đầu], không nghi mà tự nghi,

đi không biết mình đi, ngồi không biết mình ngồi, chỉ có nghi tình vọi vọi thăm thăm rõ ràng sáng suốt. Đó gọi là chỗ đoạn phiền não, cũng gọi là chỗ ngã tiêu tan.

Even if it is like this, this is not yet the ultimate. Urge yourself on ever more, and contemplate "Where does the one return to?"

When you reach this level, there are no longer any stages or steps for keeping your attention on the koan. There is only the feeling of doubt. If you forget it, immediately bring it up again. When the mind that is reflecting back is exhausted, this is called "phenomena forgotten": only with this do you reach the place of no-mind, [the stage where the conditioned mind of delusion no longer prevails].

Isn't this the ultimate? An ancient said, "Do not think that no-mind is the Path. No-mind is still separated [from the Path] by one more barrier layer." Suddenly you bump into it while encountering sound and form: you give a great laugh, and your existence has been transformed. Then you may well say, 'The ox in Huaizhou eats grain, and the horse in Yizhou gets fat'."

29. Instructions to the assembly by Guzhuo

O virtuous ones, why don't you arouse a great zeal to progress, and undertake a great vow before the Buddha, Dharma, and Sangha, swearing not to leave the mountain until you illuminate birth and death and penetrate through the barrier of the ancestral teachers?

Tuy nhiên, như thế chưa phải là cứu kính, lại thêm cố gắng khán "Một về chỗ nào?"

Đến chỗ đề cử thoại đầu không còn thứ tự, duy có nghi tình, nếu quên liền đề khởi, thẳng đến tâm phản chiếu dứt, ấy gọi là quên pháp. Đến chỗ vô tâm [giai đoạn mà tâm phản duyên si mê không còn],

chớ cho là cứu kính. Cổ hơn nói:

Mạc vị vô tâm vân thị đạo

Vô tâm du cách nhưt trùng quang.

Chớ bảo vô tâm ấy là đạo,

Vô tâm còn cách [Đạo] một lớp rào.

Chỗ này, chợt gặp thình gặp sắc chống chọi nhau soang soảng. Phải cười to một tiếng chuyển mình vượt qua, mới là đạo trâu Hoài Châu ăn lúa, mà ngựa Ích Châu đầy bụng (đạo giao cảm không thể nghĩ bàn).

29. Cổ Chuyết Thiên sư dạy chúng

Chư Đại Đức! Sao không khởi đại tinh tấn, ở trước Tam Bảo tha thiết phát trọng nguyện: "Nếu không rõ suốt việc sanh tử, không vượt khỏi cửa chư Tổ, thế không xuống núi."

Hang up your bowl and bag by the meditation bench. [As you sit in meditation], tower up like a mile-high wall and get to the bottom of this birth, penetrate all the way through. If you discern this mind [of enlightenment], you surely will not be deceived.

There are those whose aspiration [for enlightenment] is not genuine, and whose will is not bold and sharp. They pass the winter here and the summer there—they go forward today and fall back tomorrow. Having searched for a long time without finding anything, they claim that transcendent wisdom has no spiritual efficacy.

Then they go outside [Buddhism] to write out a record of their belly full [of disillusioned impressions], like a jar of stinking dregs. Those who hear [them talk] cannot but feel loathing and vomit. They may go on writing [in this vein] until [the remote future when] Maitreya is born on earth, but what does this have to do with [the Buddha Dharma]? How painful!

30. Instructions from Zen teacher Taixu

If you have not yet completely awakened, you must go to the meditation cushion and sit impassively for ten, twenty, thirty years, observing your original face before your father and mother were born.

Đến trước cái đơn bảy thước, trên liên sàng dài, treo cao đầy bát, ngồi thẳng như vách cao ngàn trượng, trợn một đời này thực hành cho thấu triệt giáo pháp. Nếu đạt được tâm [giác ngộ] này, quyết không dối nhau.

Bằng người phát tâm [Bồ-đề] không chơn, chí không mãnh liệt, bên này ở mùa Đông, bên kia ở mùa Hạ, ngày nay tiến tới, ngày mai thoái lui, [Đã tìm kiếm một thời gian dài mà không tìm thấy điều gì, họ cho rằng trí tuệ Bát-nhã không có hiệu quả tâm linh.]

[Sau đó, họ rời Phật giáo] nhớ một bụng [những ấn tượng võ mộng], hôi như hèm đựng trong hũ người nghe [họ nói] đâu khỏi chán ghét ựa mửa, sao một bộ [cùng một điệu như thế] dù đến Đức Phật Di Lặc ra đời cũng không can thiệp gì. Khổ thay!

30. Thái Hư Thiên sư dạy chúng

Nếu chưa liễu ngộ, phải lên bò đoàn ngồi, tâm như tro lạnh, mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm cũng phải khán, khán "Bộ mặt thật trước khi cha mẹ chưa sanh."

31. Instructions from Zen teacher Chushi Fanqi [1296-370]

Brothers [and sisters], some people claim to be Zen followers, but when we ask them what Zen is, they look back and forth and their mouths are pulled down into a frown. How painful! How wrong! They are eating the food of the buddhas and patriarchs, but they do not go on to try to understand the fundamental matter [of enlightenment]. They compete to memorize literary language and vulgar phrases, making a lot of noise, without the least bit of hesitancy or any feeling of shame.

Some do not go to the meditation cushion to investigate their original face before their father and mother were born. [Instead], they stay on the sidelines, learning to be hired rice-pounders, hoping to find merit and repent and remove karmic obstructions. They are very far indeed from the Path.

[Some people hold the opinion that the way to study Zen is] to freeze the mind and rein in thoughts, to gather in things and return them to emptiness. As soon as a thought arises, they immediately try to block it. [People with] this kind of view are outsiders who have fallen into empty annihilation, dead people whose souls have not returned.

31. Sở Thạch Kỳ Thiên sư dạy chúng

Huynh đệ! [Có người] mở miệng liền nói ta là người tham thiền và khi [có ai hỏi] thế nào là thiền? [Họ] xem Đông, ngó Tây, miệng như tuồng vác tấm biển³². Khô thay! Dốt thay! Ăn cơm của Phật, Tổ mà không lý hội việc bổn phận [là chứng ngộ], đua học văn chương thế tục, giọng cao nói to, lỗi lầm mà không kiêng sợ, hoàn toàn không biết hổ thẹn.

Có một bọn thôi không chịu đến bô đoàn tham cứu cho rõ "bộ mặt thật xưa nay trước khi cha mẹ chưa sanh", chỉ bắt chước theo người làm công quả, mong cầu phước báo, sám trừ nghiệp chướng, thật là cách đạo rất xa.

Hoặc một bọn lẳng lòng kèm niệm, nhiếp sự về không,

niệm tưởng vừa sanh liền đê bẹp, cái thấy biết như vậy tức là đã rơi vào không, là người chết, học theo ngoại đạo, [hồn phách chưa trở về.]

³² Miệng trề môi nhún hoặc trề môi nhú mày.

There is another type who wrongly accept [as true nature] the subjective ability to get angry and feel happy, to see and hear. They think that when they have clearly recognized this, their life's work of study is completed.

I would ask them: Where does the one who is able to get angry and feel happy, to see and hear, go to when impermanence arrives, and you are burnt into a pile of ashes?

What is learned like this is "imitation-silver Zen." This "silver" is not real: once it is heated up, it immediately [melts and] runs off.

[With this type] I ask, "What do you usually study?" They answer, "We have been taught to study [the koan] 'The myriad things return to one: where does the one return to?' And we have been taught to understand just like this [that our subjectivity is our true nature]. Only today have we found out [from you] that this is wrong. We have come to you, Master, to ask for a koan."

I tell them, "There is nothing wrong in the koans of the ancients. Your eye is fundamentally correct. You have gone wrong because of your teachers."

Lại có một bọn vọng chấp cái hay giận, hay mừng, hay thấy, hay biết nhận được rõ ràng liền cho là sự tham học một đời đã xong.

Ta hỏi ông: “Khi ngọn lửa vô thường thiêu đốt thành một đồng tro tàn, cái hay giận, hay mừng, hay thấy, hay biết ấy đi đến chỗ nào?”

Giả sử ông tham đến Dược Hống Ngân Thiên (lối tu thiền của Tiên gia), thứ ngân này không phải chơn thật, một phen bị nấu liền chảy.

Nhơn tôi hỏi: “Ông bình thường tham cái gì?”

Đáp rằng: “Có thầy dạy tham ‘Muôn pháp về một, một về chỗ nào,’ lại dạy chỉ như thế mà hội. Ngày nay mới biết không phải, đến cầu xin Hòa thượng dạy câu thoại đầu.”

Tôi nói: “Công án của Cổ nhơn có cái nào không phải, tại mắt ông không chánh, nên thấy thầy dạy tà,³³

³³ Mắt ông bản nguyên là chánh. Ông thành tà vì thầy dạy là tà.

If they persist in asking [for a koan], I tell them, "Go study the koan 'A dog has no buddha-nature.' When suddenly you smash the lacquer bucket [of ignorance], come back into my hands and get a beating."

Zhuhong's comment:

From Tianru on, all [the Zen teachers quoted above] were experienced adepts from the period from the end of the Yuan dynasty to the first years of our own [Ming] dynasty. As for Jiefeng, Guzhuo, and Chushi, their lives spanned both periods.

Chushi was the fifth generation descendant of Miaoxi [the illustrious Song dynasty Zen master Dahui Zonggao]. Chushi's perception was as bright and clear as the sun and moon, and his eloquence was as sharp and swift as thunder and wind. He cut straight through to the root-source and sloughed off the branches and leaves. He truly was no embarrassment to Miaoxi.

From [the time of] Tianru until the present, there has been no one to match [Chushi]. In what they say [the teachers since then] only mention matters of the ultimate paradigm of transcendence.

rồi đi câu thỉnh [cho tham công án] mãi không thôi. Vậy nên tham câu 'Con chó không có Phật tánh,' sẽ có ngày đập bể thùng sơn [vô minh] liền đại ngộ, từ trước đến giờ sơn tăng nhờ đó mà đạt được. Tham đi!

Châu Hoằng bình:

Trời như là đất, đều là đầu và cuối, các bậc Tôn túc đầu tiên của đất nước³⁴, như Kiệt Phong, Cổ Chuyết, Sở Thạch các ngài đã trải qua hai thời đại.

Sở Thạch là cháu đời thứ năm của Diệu Hỷ, ông thấy đất sáng như mặt trời, mặt trăng, cơ biện như điện chớp sấm vang,

chặt đứt gốc rễ thì cành lá rơi rụng thật không thẹn với lão già Diệu Hỷ.

Trời nếu đến ngày nay không có bốn điều dừng dứt, chỉ có những lời nói kia đều nêu ra việc hướng thượng,

³⁴ Thuở Trời Đất từ cuối đời Nguyên đến đầu đời Minh, các bậc tôn túc như...

Very few of them teach beginning students how to do meditation work. The one or two [recent examples of concrete lessons on how to meditate] which I have found are recorded below.

32. Letter from the Korean Zen teacher Pogye in answer to Prime Minister Yi

Since you have already focussed your attention on the koan "No", you do not have to change your study. When you focus on any other koan, since you have already studied the koan "No", you are sure to have a causal basis with the koan "No" that is a bit ripe. It is important that you do not shift or change your study.

Just keep your attention on the koan twenty-four hours a day, whatever you are doing. It does not matter how long it takes until you awaken or do not awaken.

Do not concern yourself with whether it is flavorful or flavorless. Do not concern yourself with whether you get power or not. Press on to where thoughts do not reach, to where thoughts do not operate. This is where all the buddhas and ancestral teachers put down their bodies and lives.

đạy công phu tu tập đến chỗ tuyệt diệu, chỉ được một hai [ngữ] lục, như ở dưới [đây].

32. Phổ Tế Thiền sư đáp thơ Lý Tường Quốc

Đã lâu tham chữ KHÔNG, không cần thay đổi thoại đầu khác, huống là đề cử thoại đầu khác.

Tham chữ KHÔNG đã lâu, ắt nơi chữ KHÔNG có chút ít thuần thực, cần thiết chớ di động, chớ tham thoại đầu khác³⁵.

Chỉ suốt 12 thời (24 giờ) trong bốn oai nghi luôn luôn đề cử thoại đầu. Chớ trông đợi bao giờ ngộ hay không ngộ,

chớ nghĩ thâm nhuần mùi vị hay không mùi vị, cũng chớ quản đắc lực hay không đắc lực, dòn ép cho đến chỗ tâm nghĩ không tới, ý bàn không đến,

tức là chỗ thân mạng của chư Phật, Tổ vậy.

³⁵ Chớ dời đổi hoặc tham thoại đầu khác.

Zhuhong's comment:

A record of this letter was obtained from Korea in 1597 by Xu Yuanzhen of Fujian in his eastern expedition: it was not extant in China. I have edited it to record its important parts.

33. Talks by Zen master Chushan Shaoqi at the end of the summer retreat

O virtuous ones, in this ninety day period [of the summer retreat], have you experienced awakening or not?

If you have not yet awakened, then this winter will also be lost to no avail.

If you are genuine people of the Path, then you take [all the timespans of] all the worlds in the universe as your time limit for perfect enlightenment. It does not matter [if you have to practice] for a long period or for a short period, for a hundred days or a thousand days, whether starting a retreat or ending a retreat: you just start by focusing your attention on a koan.

If you do not awaken in one year, you study for another year. If you do not awaken in ten years, you study for another ten years. If you do not awaken in twenty years, you study for another twenty years.

Châu Hoằng bình:

Ngũ lục này đi đến Đinh Tây, Phúc kiến, Hứa Nguyên Chon, đông chinh ở Triều-tiên [năm 1597] thì được ngũ lục này, còn Trung quốc thì chưa có, do đây ghi lại yếu chỉ này để biết.

33. Sở Sơn Kỳ Thiên sư giải chế

Chư Đại đức! Trong 90 ngày qua [an cư kiết hạ] đã được chứng ngộ hay chưa?

Nếu như chưa ngộ thì thêm một mùa Đông sẽ được tan biến ấy vậy. Nếu là bề tôi lương đồng của Phật pháp, lấy mười phương pháp giới làm hạn kỳ hoàn toàn giác ngộ.

Một trăm ngày, một ngàn ngày, kiết chế, giải chế chỉ lấy đề cử thoại đầu làm gốc.

Nếu một năm chưa ngộ tham thêm một năm, mười năm chưa ngộ tham thêm mười năm; hai chục năm chưa ngộ tham thêm hai chục năm,

If you you go through your whole life without awakening, you certainly do not alter your purpose. You must see the real ultimate: only then can you put aside your studies.

If you are not yet able to get the message before words, just take the phrase "Amitabha Buddha" and hold it in your heart. Silently investigate it, and constantly whip up your feelings of doubt about "Who is this one reciting the buddha-name?"

Let your recitation be continuous, and your mindfulness unbroken. It is like being a person travelling along a road: when you reaches the place where the rivers and mountains end, naturally there is a truth there that transforms your existence.

Zhuhong's comment:

Putting your attention on the koan is the stage where you enter. [Witnessing] the real ultimate is the stage where you emerge. Fix this securely in your memory.

34. Instructions from Zen teacher Tianzhen Dufeng

If in fact you want complete liberation from birth and death, first you must develop the mind of great faith and undertake far-reaching vows.

trọn đời chưa ngộ, quyết định không đổi chí; cần phải thấy được chỗ chon thật cứu kính mới là ngày nghỉ tham.

Nếu như không thể trên lời nói thấu đạt ý chỉ, nên đem một câu "A Di Đà Phật" ôm ấp trong lòng, thăm thăm thể cứu, thường thường đề khởi nghi tình "Niệm Phật là ai?"

Mỗi niệm tiếp nối, tâm tâm không gián đoạn, như người đi đường đến chỗ cùng nguồn, tột núi, tự nhiên có cái việc [lẽ thật] chuyển thân, động đất một tiếng liền khế nhập tâm thể.

Châu Hoằng bình:

Đề khởi câu thoại đầu là tiền kỳ, [chứng kiến] chân thật rốt ráo là xuất kỳ, sẽ nhớ lâu hơn.

34. Độc Phong Thiện Thiên sư dạy chúng

Nếu thật muốn liễu thoát sanh tử, trước phải phát tín tâm to, lập thệ nguyện lớn.

Swear that if you do not smash through the koan you are studying and clearly see your original face from before your father and mother were born, you will not abandon the koan that is your fundamental study. Swear that you will not leave your genuine enlightened teacher to pursue fame and profit. Swear that you will descend into the evil planes [of hell-beings, hungry ghosts, and animals] if you go against this vow.

Only when you have taken this great vow, and fortified your mind, are you qualified to take on a koan.

If you contemplate the koan "No", the crucial thing is to apply effort to [the koan] "Why does a dog have no buddha-nature?"

If you contemplate [the koan] "The myriad things return to one", the crucial thing lies in "Where does the one return to?"

If you investigate reciting the buddha-name, the crucial thing lies in "Who is the one reciting the buddha-name?"

[Whatever the koan you study], turn the light around and reflect back. Deeply enter into the feeling of doubt.

Nguyện: "Nếu không phá vỡ công án đang tham, thấy suốt mặt thật trước khi cha mẹ chưa sanh, ngồi đoạn sanh tử hiện hành vi tế, thế không bỏ thoát đầu đang tham, không xa lìa chơn thiện tri thức và không tham mê danh lợi; nếu cố trái nguyện này, sẽ đọa ác đạo [địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh]."

Phát đại nguyện này rồi, để phòng ngừa tâm, nhiên hậu mới kham lãnh thọ công án.

Hoặc khán chữ KHÔNG, cần yếu vận dụng tâm lực để tại "[Tại sao] con chó không có Phật tánh?"

Hoặc khán "Muôn pháp về một," cần yếu tại "Một về chỗ nào?"

Hoặc tham cứu niệm Phật cần yếu tại "Niệm Phật là ai?"

[Dù tham câu thoát đầu nào, hãy]

xoay lại phản chiếu cho thâm nhập nghi tình.

If you do not get power from the koan, focus your attention on it again from beginning to end, and unify it from head to tail: then at last you will have a starting point to arouse doubt. With the feeling of doubt unbroken, apply your mind to [the koan] most urgently.

When you take a step without realizing it and transform your existence, turning a somersault into the void, come back to me again to get a beating.

35. Instructions from Zen teacher Konggu Jinglong [b. 1392]

You should not act stupid and dull while mindful of the koan. Nor should you ponder it in detail and try to figure it out.

Just be adamant all the time, intent on illuminating this matter [of enlightenment]. Suddenly while hanging from the cliff, you will let go, and transform your existence. Only then will you see the solitary light shining clear.

When you reach this point, you must not sink into it. There is still the hammerblow to the back of the head. It is extremely difficult to pass through. You should just keep on studying this way.

Nếu thoại đầu không đắc lực, trở lại đề trọn câu khiến đầu đuôi nhất quán, mới dễ khởi nghi. Nghi tình không dứt, [hãy] khẩn thiết dụng tâm [trên thoại đầu],

bất giác bước đi ngã nhào, liền nhảy vọt tận hư không³⁶ xa thăm. Trở lại tham đi!

35. Không Cốc Long Thiên sư dạy chúng

Không nên đại khờ niệm thoại đầu, cũng chớ suy xét thoại đầu,

chỉ nên quyết nghi mong thấu rõ việc này. Bỗng nhiên buông tay đi trên dốc đứng, một phen chuyển thân liền thấy chót vót rục rờ.

Đến đây không nên dẫm trước, còn một chùy rớt sau [đập ào sau ót] thật là khó vượt. Ông hãy như thế tham đi!

³⁶ Khi qua một bước mà không nhận biết và sinh mạng chuyển hóa, liền ngã nhào vào tận hư không

In high antiquity there were cases of spontaneous enlightenment without study. Since then, there have been no cases of attaining enlightenment without putting effort into study.

Master Youtan directed you to focus on "Who is the one reciting the buddha-name?" Now you do not have to use this method any more. Just go on as usual reciting [the buddha-name]: just be mindful [of buddha constantly] without forgetting.

Suddenly as you encounter objects, you will achieve the phrase that transforms your existence. Only then will you realize that the Pure Land of silent light is not apart from this place here, and that Amitabha Buddha is not beyond your own mind.

Zhuhong's comment:

"Just be adamant all the time, intent on illuminating this matter." This sentence is very wondrous. It fully encompasses all the intricacies of the method of contemplating koans.

36. Instructions from Master Tianqi

Right now generate a firm decision to keep your attention fixed on [the koan] that is your fundamental study for three days and three nights: resolve to see what truth it is. Insist on finding clear comprehension.

Không tham mà tự ngộ, thượng cổ còn có thể có, hiện nay chưa có ai không nỗ lực tham mà được ngộ.

Ưu Đàm Hòa thượng dạy tham "Niệm Phật là ai?" Ông nay không cần dùng những pháp này, chỉ cốt bình thường niệm Phật. Niệm mãi không quên,

bỗng nhiên chạm duyên, xúc cảnh chỉ do một câu thấu đạt [chuyển hóa sinh mạng], mới biết Tịch quang Tịnh độ không rời chỗ này, Phật A Di Đà không rời tự tâm.

Châu Hoằng bình:

"Chỉ nên quyết nghị mong thấu rõ việc này." Câu này thật tuyệt diệu, thâm nhiếp tất cả những điều phức tạp của pháp tu khán thoại đầu.

36. Thiên Kỳ Hòa thượng dạy Chúng

Các ông từ nay phải phát tâm quyết định, ba ngày ba đêm đề cử an định câu thoại đầu đã tham, xem đạo lý [lẽ thật] thế nào? Cần thiết phán xét cái mình đã hiểu,

[If you do this] oblivion will retreat spontaneously without having to be refined away, and scattering will be cut off spontaneously without having to be cleared away. [Your concentration] will be pure and unmixed: thoughts will not be born.

Suddenly you will understand as if waking up from a dream. Keep on contemplating [the koan] as before: everything is empty and illusory in its essence, fundamentally appearing ready-made. The dense array of myriad images [is] the whole appearing alone.

[After you have witnessed this] it will not be in vain that you are a person in this land of China, it will not be in vain that you are a monk in this Dharma-Gate. You will pass your days going back and forth following circumstances: won't you be happy and content!

You recite the buddha-name all day long, but you do not realize that it is entirely buddha doing the reciting. If you don't know this, you must contemplate [the koan] "Who is the one reciting the buddha-name?" Then your eyes will look upon it steadily, and your mind will focus upon it steadily. You must find out where it comes down.

[Nếu tu như thế] lâu ngày nhiều năm không lọc luyện hôn trầm mà hôn trầm tự mất, không trừ tán loạn mà tán loạn tự tiêu, [sức định] thuần nhất không tạp loạn. Tâm niệm không sanh,

bỗng nhiên được ngộ, như mộng chợt tỉnh, xem lui về trước đều là hư huyễn, chính nơi đây bộ máy xưa nay hiện thành sum la vạn tượng hoàn toàn hiện bày.

Như thế, mới không uổng làm người sanh trên đất nước [Trung Hoa], cũng không uổng làm vị Tăng ở trong pháp môn này, từ đây tùy duyên qua ngày, chẳng sướng sao! Chẳng khoái sao!

[Ông niệm danh hiệu Phật suốt cả ngày, nhưng không nhận biết đó là vị Phật đang tụng. Nếu không nhận biết, ông phải tham cứu (thoại đầu) "Ai niệm Phật?" Sau đó, mắt của ông sẽ nhìn thẳng vào thoại đầu thật kiên quyết, và tâm phải tập trung vững chắc. Ông phải tìm ra chỗ thoại đầu rơi xuống.]

Zhuhong's comment:

Dufeng and Tianqi both taught people to study buddha-name recitation. Why did [their contemporary] Konggu say it is not necessary to use this method? Because the way they [as teachers] accorded with [students'] potentials was not the same, and they went along with what was expedient without obstruction.

37. Instructions from Zen teacher Guyin Jingqin

The good and bad [visions] that appear to you as you are sitting [in meditation] are entirely due to the fact that when you are sitting, you do not arouse your [power of] observation and do not properly adjust your contemplation.

You just sit quietly with your eyes shut, without generating mental energy, your thoughts flowing along following objects, half dreaming and half awake. You may crave the quietude as pleasurable, and make all sorts of mental states and visionary scenes appear.

In doing the meditation work that is the true basis [for enlightenment], when you have to sleep, you sleep.

Châu Hoằng bình:

Độc Phong và Thiên Kỳ đều dạy tham cứu niệm Phật, còn Ngài Không Cốc vì sao bảo không cần dùng pháp này, bởi tùy theo căn cơ của chúng sinh không giống nhau, tùy tiện vô ngại.

37. Cổ Âm Cầm Thiền sư dạy chúng

Trong khi tọa thiền thấy những cảnh giới thiện, ác đều do lúc ngồi không khởi quán sát, không suy xét chân chánh,

chỉ ngồi nhắm mắt yên lặng, tâm không tinh tấn biệt biệt, ý thả trôi theo cảnh, nửa mộng nửa tỉnh,

hoặc vì tham trước cảnh tịnh, bởi thích nên mới thấy các cảnh.

Người chơn chánh thực hành công phu³⁷, thấy buồn ngủ nhiều thì đi ngủ một giấc,

³⁷ Người thực hành công phu chân chánh,

As soon as you wake up, you arouse your energy, rub your eyes, clench your teeth, curl your hands into fists, and directly observe the koan to see what it really means. It is important not to sink into oblivion and torpor. If there is the slightest external object, you should not grasp it.

Whether you are walking, standing, sitting, or lying down, do not let [your mindfulness] of the phrase "Amitabha Buddha" be interrupted.

You must be confident that when the causal basis is profound, the result will be profound. Make yourself mindful [of "Amitabha Buddha"] spontaneously without [having to deliberately] recite it. If you can be continuously mindful of it, without any gaps, I guarantee your mindfulness will fuse into a single whole [with the buddha-name].

In the midst of your mindfulness, you will recognize the person who is mindful: then Amitabha and you will appear together.

38. From the Resolving Doubts Collection by Zen teacher Deng of Yiyan

Question: When the students study with teachers, some teachers direct them to keep their attention on the koan, and some direct them to doubt the koan. Are these the same or different?

khi thức giấc liền dậy, chấn chỉnh tinh thần, xoa tay áp vào mắt, ngậm khít hàm răng, để hai tay chông lên nhau, khán thẳng thoại đầu rơi tại chỗ nào? Cần yếu chớ theo hôn trầm, một mảy may ngoại cảnh không để dính mắc.

Trong lúc đi, đứng, ngồi, nằm một câu A Di Đà Phật không cho gián đoạn,

phải tin hơn sâu thì quả dày,

cho đến không niệm mà tự niệm.

Nếu chuyên niệm thì niệm chẳng phải không,

cần nhào nặn niệm lại thành một khối [với hồng danh Phật].

Chính khi niệm, nhận được người niệm Phật, Đức Phật A Di Đà cùng ta đồng hiện.

38. Dị Nham Đăng Thiên Sư quyết nghi

Hỏi: Học như tham cầu Thiện tri thức, hoặc vị dạy đề câu thoại đầu, hoặc vị dạy nghi thoại đầu, như vậy là đồng hay khác?

Answer: As soon as you put your attention on a koan, you immediately doubt it. How could there be two principles here? As soon as your attention is focused, the feeling of doubt appears. When you keep on going over and over it, energetically investigating it and delving into it, so that your work deepens and your effort peaks, you naturally attain complete awakening.

Zhuhong's comment:

This passage from the *Resolving Doubts Collection* is the finest and most fitting. Contemporary students often get stuck regarding these two points and cannot decide. This is because they have not really done meditation work.

39. Instructions from Master Yuxin

Vigorously generate a renewed intent and energy, and focus on the koan.

You must let your feeling of doubt rest for a long time on the concluding words, and let it deepen and become acute.

You may grapple with the koan silently with your mouth shut, or you may pursue your investigation of the koan letting your voice come forth.

Đáp: Vừa cử thoại đầu, liền đó khởi nghi, đâu có hai lý. Một niệm đề khởi nghi tình liền hiện.

Lập tới, trở lui chuyên cần nghiên cứu, công sâu sức mạnh tự nhiên được liễu ngộ.

Châu Hoằng bình:

Trong tập *Giải Thích Về Nghi*, đoạn văn này rất chính xác,

có rất nhiều người vướng mắc vào hai đầu mối này mà chẳng giải quyết được, vì chưa từng thực hành công phu.

39. Nguyệt Tâm Hòa thượng dạy chúng

[Ông phải] ý chí phấn khởi, tinh thần sáng suốt đề cử thoại đầu,

nghi tình quan trọng trên chữ sau chót, còn mãi thống thiết thăm thẳm.

Hoặc ngâm miệng tham thẳm,

hoặc nói ra tiếng theo đuổi,

[When studying the koan, you should feel] as if you have lost something important. You must personally encounter it and personally recover it. Think of nothing else [but the koan] at any time, wherever you are in the course of your daily activities.

*

[Khi khán công án, ông sẽ cảm thấy] như mất vật quý, cần phải gặp trước mắt, nắm được trong tay mới chịu. Những ngày dụng công, tất cả giờ, tất cả chỗ đều không khởi hai niệm.

*

II. Brief Stories of the Labors of the Ancestral Teachers

1. Sitting alone in a quiet room

The great teacher Dao-an [312-385] sat alone in a quiet room for twelve years, exerting his spirit to the utmost in contemplation: only then did he attain spiritual awakening.

2. Sitting in a tree hanging over a cliff

Zen teacher Jinglin gave up lecturing on the sutras to practice Zen, but drowsiness disturbed his mind.

There was a precipitous cliff with a thousand foot drop, with a tree projecting out over it. Jinglin tied himself to this tree with a rope of plaited straw, and sat crosslegged in the treetop. He wholeheartedly focused his mind, and [sat there] day and night. Such was his fear of death [in such a precarious position], that he was able to concentrate his spirit singlemindedly. Later he experienced transcendent awakening.

II. SỰ KHỔ CÔNG TU TẬP CỦA CHƯ TỔ

1. Một mình ngồi trong tịnh thất

Đạo An Đại sư một mình ngồi trong tịnh thất ngót 12 năm, chuyên gạn lọc tâm tư, mới được ngộ đạo.

2. Ngồi trên cây dựa mé hồ

Tịnh Lâm Thiên sư, sau khi nghỉ diễn giảng để tu tập thiền định, thường bị bệnh ngủ làm mê loạn tâm. Ngài cố hết sức trấn tĩnh, nhưng cứ mỗi lần ngồi được một lúc, lại mơ màng hồi nào không hay.

Gần chỗ Ngài ở có một cây đại thụ nghiêng mình ra giữa hồ đá sâu thăm thẳm. Muốn đuổi con ma ngủ đi, Ngài leo lên cây [buộc mình vào cái cây này bằng một sợi rom tết] ngồi thiền. Trái mấy ngày đêm, vì sợ hơ hồng sẽ té nát thây, Ngài giữ tâm định tĩnh không dám chớp mắt. Nhờ thế, Ngài được đại ngộ.

3. Staying in the woods and living on herbs

Zen teacher Tongda went into the Great White Mountains. He had no supply of grain, so when he was hungry, he ate herbs. He rested under the trees. He sat upright contemplating the mystery for five years without stopping.

Once he happened to hit a clump of dirt with a stick, and when the clump of dirt broke up, he opened up in great enlightenment.

4. Never loosening the belt of the garment

Zen teacher Zhao of Golden Light Temple left home when he was thirteen. At nineteen he went to Hongyang Mountain and took refuge with Master Jiaye. He served him diligently for three years. He never loosened the belt of his garment, and when he slept he never lay down. He was still conducting himself like this when he opened up and was enlightened at Mount Gushe.

4. Prick oneself with an awl

Ciming [987-1040], Guquan, and Langye were comrades when they studied with Fenyang [947-1024). At the time it was bitter cold in [that region of China,] Hedong, and it was causing the congregation much distress.

3. Ăn rau ngũ dưới gốc cây

Thông Đạt Thiền sư vào núi Thái Bạch tu, không có cơm gạo, đói thì ăn rau, nghỉ thì nằm dưới gốc cây. Ngài tọa thiền tư duy năm năm liền không dừng.

Do sự cố gắng đó, nhào nặn tâm tư thành một khối. Một hôm, bỗng nhiên khối ấy tan vỡ³⁸, ngài đại ngộ.

4. Không giải y

Kim Quang Chiêu Thiền sư xuất gia hồi 13 tuổi, 19 tuổi vào núi Hồng Dương, nương theo Ca Diếp Hòa thượng tu tập. Ngài chuyên cần ngót ba năm chưa bao giờ giải y, ngũ không đặt lưng xuống chiếu. Sau, Ngài đến núi Cô Xạ cũng chuyên cần như thế, bỗng nhiên khai ngộ.

5. Lấy dùi chích vào mình

Từ Minh, Cốc Tuyên, Lang Hương ba người kết bạn đến Phần Dương tham học. Bấy giờ ở Hà Đông lạnh tột độ, mọi người đều kinh sợ thoái lui.

³⁸ Có lần tình cờ ngài đập cây gậy đánh vào cục đất, khi cục đất bể nát,..

Ciming's intent was set on the Path, and he never forgot it day or night. When he felt sleepy as he was sitting at night, he would take an awl and prick himself [to stay awake]. Later he became Fenyang's successor and greatly energized the wind of the Path. He was called the "Lion of West River".

6. Sitting in a dark room without becoming inattentive

At first Zen teacher Hongzhi [1091-1157) was the attendant of Chun of Danxia.

Once, when Hongzhi was inquiring about a koan with some other monks, he unknowingly laughed out loud.

Chun scolded him saying, "How many good things you have lost by this laugh! Haven't you seen the saying, 'If you are absent even for a moment, you are the same as a dead man'?"

Hongzhi bowed in homage and took [what Chun said] to heart. Thereafter even when he was in a dark room he never dared to be inattentive.

7. Weeping in the night

Zen teacher Quan of Yi-an [d. 1180) was very sharp in his work.

Duy có Từ Minh quyết chí cầu đạo cam chịu lạnh ở lại đây, sớm chiều bền chí tinh tấn tu tập. Ban đêm tọa thiền ma ngủ đến, Minh lấy dùi chích vào mình khiến ma ngủ tan mất. Sau này, Từ Minh thay thế Tổ Phần Dương đạo phong phát triển, được hiệu là Sư tử Tây Hà.

6. Trong thất tối không quên

Hoàng Trí Thiền sư đến tham học nơi Tổ Đơn Hà.

Một hôm, nhơn cùng bạn đồng tu gạn hỏi nhau về công án, Thiền sư bỗng cười to lên.

Tổ nghe, trách "một tiếng cười của ông đã mất bao nhiêu việc tốt. Nếu tạm thời tâm không định, đồng như người chết!"

Hoàng Trí Thiền sư bái tạ, ghi lòng. Từ đấy về sau, dù ở trong thất tối, Ngài cũng không bao giờ quên [cảnh giác].

7. Chiều về rơi nước mắt

Y Am Thiền sư tu hành rất tinh tấn.

[Every day] when it got late he was sure to start weeping and think to himself, "Another day I have passed in vain like this. I wonder how my work will go tomorrow."

When Quan was in the congregation of monks, he never exchanged a single word with anyone.

8. Three years of energetic practice

Zen master Zuxin of Huitang [1025-1100] would say of himself, "When I first entered the Path, it was very easy to go my own way. Then when I met my late teacher Huanglong, I reflected back on my daily activities and saw that there were many many contradictions [between my conduct] and the principles [of the Buddhist Path]. So I practiced [the Path] energetically for three years, through the bitter cold and stifling heat, without wavering from my true intent. Only then did I get so that everything was in accord with the principles [of the Path]. Now even when I cough and spit or shrug my shoulders, it is all the essential meaning the Zen transmission.

9. A round headrest to prevent dozing off

Attendant Zhe [d. 1095] used a round piece of wood as a headrest. When he began to doze off, the headrest would roll, and he would be awakened and get up again.

Mỗi khi trời ngã bóng về chiều, Ngài sa nước mắt, than: "Ngày nay vẫn chưa được gì, ngày mai chưa biết công phu ra sao!"

Ở trong Tăng chúng, không bao giờ Ngài thốt ra một lời vô ích.

8. Tám năm nỗ lực tu hành

Hồi Đường Tâm Thiên sư tự nói: "Lúc mới vào đạo trong tâm thâm nghĩ việc tu rất dễ dàng. Đến khi gặp Tổ Huỳnh Long, nghĩ lại tâm niệm ngày trước rất mâu thuẫn với lý đạo. Tôi bèn nỗ lực tu hành, suốt ba năm, nhiều lúc lạnh như cát, nóng như thiêu vẫn không lay chuyển chí nguyện, mới được mọi việc hợp lý đạo. Hiện nay, dù tôi vung tay, tăng hắng đều là trúng ý Tổ Sư từ Ấn Độ truyền sang."

9. Đánh thức bằng cách kê đầu trên gối tròn

Thị Giả Triết khi ngủ lấy cây tròn làm gối, gối đầu. Ngủ vừa trở mình thì đầu rớt xuống chiếu, Ngài giật mình thức dậy tu tập.

He did this most of the time and made it his constant practice. Someone said to him that he was overtaxing his mind, but he answered: "My affinity with transcendent wisdom is slight: if I do not act like this, I am afraid I will be dragged off by false habits."

10. Standing in the rain without noticing it

Hermit Fen was full of zeal for the Path. He had no spare time to eat or rest.

One day as he was leaning on the balustrade contemplating [the koan] "Does a dog have buddha-nature or not?"-"No," it started to rain, but he did not notice. Only when his robe got soaked did he realize [it had been raining].

11. Vowing not to spread out the coverlet

Zen teacher Shouxun of Buddha Lamp Temple was a disciple of Fojian. He went to follow the congregation [into the hall] to ask for instruction, but it was crowded and there was no room for him. He lamented, "If I do not get total realization in this life, I swear never to spread out my coverlet [to sleep]." From then on, he stood there leaning against a pillar for forty-nine days, as if mourning for his dead mother, until he attained great enlightenment.

Ngài lấy đó làm qui tắc nhất định hằng ngày trong việc tu hành. Có người bảo: "Dụng tâm như thế là thái quá."

Ngài đáp: "Tôi duyên trong đạo Bát-nhã rất mỏng manh, nếu không cố gắng như vậy, e bị vọng tập lôi cuốn."

10. Bị mưa không hay

Am chủ Toàn dụng công tu tập rất mãnh liệt, đến bỏ ăn quên ngủ.

Một hôm, Ngài đứng dựa lan can khán câu "Con chó không có Phật tánh," mưa đến bao giờ không hay, khi ướt cả áo mới biết.

11. Thề không xỏ mền

Phật Đăng Tuân Thiên sư học đạo với Tổ Phật Giám. Tham hỏi mãi mà không khế ngộ, Ngài than: "Nếu đời này không tỏ ngộ, ta thề không xỏ mền ra nằm nghỉ." Phát thệ rồi, ngót 49 ngày Thiên sư chỉ đứng dựa cột chuyên tâm tham cứu, tâm trạng như ngây dại, không khác nào người mất mẹ. Do đó, Ngài được đại ngộ.

12. Throwing away books

[At the beginning of his Zen studies] Tiemian Zhibing went travelling on foot. Not long after he left his home village, he noticed that the fire from his ordination ceremony the night before was still smoldering: it had all come down to a few last embers in the brazier.

He took his books and threw them on the ground saying, "These confuse a person's conceptual mind in vain."

13. A firm pledge to develop insight

When Zen teacher Lingyuan Weiqing [d. 1117] was first studying with Huanglong Zuxin, he went with the congregation [to hear] a question and answer session. He was totally confused and did not have a clue.

That night he made a vow before [an image of] Buddha: "Till the end of my life, I will make the Dharma my mission. I vow to understand it as soon as possible."

Later he was reading the sayings of [Zen Master] Xuansha. He became tired and leaned against a wall. Then he got up to walk around. He was walking quickly and one of his shoes fell off: when he reached down to get it, he was greatly enlightened.

12. Ném thơ không xem

[Mới bắt đầu tu Thiền] Thiết Diện Bình Thiên sư đi hành khước, ly hương chưa bao lâu, được thơ nhà gửi đến³⁹, Ngài ném thơ, nói: "Đây là việc làm rối loạn ý người."

13. Do kiên thể được giác ngộ

Linh Nguyên Thanh Thiên sư ban đầu đến tham học với Tổ Huỳnh Long, nhiều lần thưa hỏi mà vẫn mờ mịt không biết manh mối.

Đêm lại, Ngài đến trước bàn Phật phát thệ: "Con nguyện trọn đời phụng sự chánh pháp, cầu mong sớm được khai ngộ".

Sau này, Ngài xem bản Ngũ lục của Tổ Huyền Sa, xem xong cuốn lại để dựa vách, đứng dậy đi kinh hành. Ngài vừa bước đi sút chiếc dép, cúi đầu xuống tìm, chợt đại ngộ.

³⁹ [Ngài nhận thấy rằng ngọn lửa từ buổi lễ xuất gia vào đêm hôm trước vẫn còn cháy âm ỉ: tất cả đã rơi xuống một vài viên than hồng cuối cùng trong lò than. Ngài lấy sách ném chúng xuống đất nói rằng: "Những thứ này làm rối trí và vô ích."

14. Never any other object

Zen teacher Yuanwu Keqin [1063-1135] studied many times with Wuzu Fayuan of East Mountain. When he was Fayuan's attendant, he exerted himself to the utmost studying. He said to himself, "While I am in this congregation, I will never have any other object of concern [than to reach enlightenment]." After ten years he finally penetrated all the way through.

15. Never forgetting even while busy

Zen teacher Mu-an Fazhong [1084-1149] at first studied the Tiantai Buddhist philosophy. Later he became intent on the Zen school, and visited Longmen Yan.

Even when he was busy, he never forgot to keep his attention [on his meditation]. Once as he was working the treadmill on the water wheel, he happened to look at the temple signboard, which said, "The wheel of the Dharma is always turning." Suddenly he was greatly enlightened.

16. Oblivious of reaching the ford

Zen teacher Qingshou Jiaoheng studied with Master Bao of Universal Awareness Temple in Zhengzhou. He worked assiduously day and night.

14. Không lúc nào duyên cảnh khác

Viên Ngô Càn Thiên sư trở lại tham học với Tổ Đông Sơn Diễn. Ngài làm thị giả, ngày đêm chuyên cần gắng sức tham cứu. Thiên sư tự nói: "Son tăng ở trong chúng không lúc nào tâm duyên cảnh khác [với sự đạt ngộ] ngót mười năm mới được thấu đạt."

15. Giây phút không quên

Mục Am Trung Thiên sư lúc đầu học tập Thiên Thai giáo, sau chuyên về Thiên tông. Ngài đến tham học với Tổ Long Môn Nhãn.

Ở đây, Thiên sư không một phút giây quên phản tỉnh. Một hôm, Ngài đến chỗ quay nước, thấy trên ngạch đề

"Pháp luân thường chuyển," chợt đại ngộ.

16. Quên dò đến bến

Khánh Thọ Hương Thiên sư đến tham học với Tổ Bảo Công, chuyên cần quên cả sớm chiều.

One day he went on an errand to [the town of] Suiyang. As he passed through Zhao Ford, his feeling of doubt [about the koan he was studying] had not dissipated, and he was oblivious that he had reached the ford. His travelling companions alerted him and said, "This is the ford in the river." Jiaoheng opened up: sadness and joy were mingled.

When he told Master Bao about this, the Master said, "This stiff corpse is still not there." So he directed Jiaoheng to study the saying about the Sun Face Buddha. [The temple superintendent asked Mazu, "How is your health lately, Master?" Mazu said, "Sun Face Buddha, Moon Face Buddha."]

One day while Heng was sitting quietly in the Cloud Hall, he was greatly enlightened as he heard the sound of the board [being struck].

17. Forgetting sleep and food

Zen teacher Yue of Songyuan [1132-1202] studied first as a layman with Hua of Ying-an, but he did not reach accord with him.

He spurred himself on even more, and went to see Jie of Mi-an, who answered whatever he asked. Mi-an sighed and said, "This is only cut and dried Zen."

Một hôm, có duyên sự đến Huy Dương, qua bến đò Triệu, nghi tình chưa tan, Thiền sư quên đò đã cập bến. Người đồng hành thấy thế, gọi: "Đò đến bến rồi, sao không lên?" Bỗng nhiên [được khai ngộ], thiền sư buồn vui lẫn lộn.

Trở về, Thiền sư đem việc ấy bạch lại Bảo Công. Công nói: "Đó là kẻ nằm cứng đờ, chưa phải ngộ." Lại dạy khán "Mặt trời Phật." [Mã Tổ bệnh, Viện chủ đến thăm, hỏi: "Gần đây thân thể Hòa thượng thế nào?" Mã Tổ đáp: "Phật Nhật Diện, Phật Nguyệt Diện"⁴⁰.]

Một đêm, cùng Chúng họp lên Thiền đường, tịnh tọa, nghe tiếng bảng cây, Thiền sư đại ngộ.

17. Quên cả ăn ngủ

Tùng Nguyên Nhạc Thiền sư lúc còn làm cư sĩ đến tham vấn Ứng Am Hoa, không khế hội,

nhưng vẫn cố gắng tinh tấn. Sau Ngài đến học với Mật Am Kiệt. Kiệt hỏi đầu, Ngài trả lời suốt thông cả. Kiệt than: "Thiền như cây Hoàng Dương!"

⁴⁰ *Phật Nhật Diện, Phật Nguyệt Diện*: Theo kinh Phật Danh (gồm 1,193 tên Bồ-tát và Phật), Nhật Diện Phật có tuổi thọ 1,800 năm trong khi Nguyệt Diện Phật chỉ sống một ngày một đêm. Trời, trăng, khắp vũ trụ đều cô đọng trong phút giây hiện tại. Thời gian trôi đi nhưng sự kiện trước mắt luôn hiện diện.

Yue's efforts became even more intense, to the point that he forgot to sleep or eat. It so happened that Mi-an was in his private room questioning a monk [about the koan], "It is not mind, it is not buddha, it is not things: what is it?"

Yue, who was standing by his side, was greatly enlightened.

18. Forgetting mouth and body

When Zen teacher Gaofeng Yuanmiao [1238-1295] was in the congregation [of monks, before he was a teacher], his side never touched his mat [because he never lay down]. He forgot both his mouth and his body. Sometimes when he had to go to the toilet, he left [the meditation hall] still in the robe [worn only for meditation]. Sometimes he went out without fastening his garment in back. Later on, as he was returning to the meditation hall at Jingshan Temple, he had his great enlightenment.

19. Ending all entanglements

Zen teacher Shiyu of Jiefeng [1301-1370] studied first with Guyan and Shimen, and took their teaching words to heart. He sat impassively day and night, but he did not reach accord [with Reality].

Ngài càng cố gắng tinh tấn hơn, cho đến quên ăn, quên ngủ. Một hôm, Mật Am Kiệt vào thất một vị Tăng bên cạnh hỏi [công án]: "Không phải tâm, không phải vật, không phải Phật [là vật gì]?"

Ngài nghe lóm liền đại ngộ.

18. Thân miệng đều quên

Cao Phong Diệu Thiên sư ở trong chúng lung không bén chiếu, thân miệng đều quên. Có khi, Ngài ngậm miệng bụm mũi đi như người trong nhà vệ sinh mới ra, hoặc há hoát miệng như cửa không gài. Sau đến Kinh Sơn, Ngài vừa vào đến nhà, liền đại ngộ.

19. Bỏ hết muôn việc

Kiệt Phong Ngụ Thiên sư trước tiên học đạo với Tô Thạch Môn. Sư vâng giữ pháp ngữ của Tô, ngày đêm mài miết tham cứu, [nhưng không khế hội lẽ thật].

For almost three years he studied day and night, heedless of sleeping and eating, until he finally got the realization that sealed him [as enlightened].

Zhuhong's comment:

One who employs mind like this and realizes the Path like this is called a "householder bodhisattva." What good does it do to eat your fill of meat, and then come looking for a monk to talk about Zen?

21. Leaning the head against a pillar

[While still a student], Zen teacher Zhongfeng Mingben (1263-1323) was the attendant of Siguan of Gaofeng. He worked hard day and night. When he got tired, he would lean his head against a pillar.

One day he was reciting the Diamond Sutra. When he reached the passage about carrying the Tathagata, he had a sudden understanding. He thought to himself, "This is not yet the ultimate realization," and carried on working even more assiduously, tirelessly seeking certainty. Later, while he was observing water flow, he was greatly enlightened.

Đêm đến, ông thắp đèn sáng kể tiếp mặt trời để bỏ ngủ. Ban ngày thì ông quên ăn. Như vậy, suốt ba năm, ông mới được ấn chứng.

Châu Hoằng bình:

Dụng tâm như thế, chứng đạo như thế đó gọi là Bò-tát tại gia, ăn thịt đã no, đến tìm tăng hỏi thiền để làm gì?

21. Đụng đầu vào cột

Trung Phong Bồn Thiền sư theo hầu Ngài Từ Quan. Ngày đêm chuyên cần tu tập, mỗi khi buồn ngủ lắm, Sư đụng đầu vào cột nhà cho ma ngủ tan biến.

Một hôm, Sư tụng kinh Kim Cang đến câu "Hà đảm Như Lai sứ" (gánh vác việc Như Lai) bỗng nhiên thấu đạt. Sư tự cho rằng chỗ chứng [ngộ] chưa cùng tột, càng cố gắng tinh tấn, thưa hỏi không dám bê trễ. Một lúc nọ, Sư nhìn dòng nước chảy, chợt đại ngộ.

Zhuhong's comment:

Because he thought to himself, "What I have realized is not yet the ultimate", in the end he reached the ultimate. These days, alas, there are many who think being on the road is arriving home.

22. Austerities at the barrier

Zen teacher Dufeng Benshan [1419-1482] sojourned at the [toll] barrier at Yuqi. He did not set up a bed, but just a stool [with the intention of sitting in meditation all the time and never lying down to sleep]. He made enlightenment his standard.

One night he was very sleepy, and without his noticing it, it got to be midnight. [Thereafter] he got off the stool and spent his days and nights walking and standing.

Once he fell asleep leaning against a wall, so he swore not to get near any walls. He walked up and down in the covered walkway until his physical strength was exhausted. The demon of sleep weighed on him more and more. He wept and wailed in front of [the statue of buddha], assailed by a hundred pains.

Later he got to where his meditation work progressed day by day.

Châu Hoằng bình:

Từ những cái chưa thật chứng cuối cùng đưa đến chỗ cùng cực. [Ngày nay, nhiều người] cho con đường đó là nhà là chúng sinh⁴¹, thật đáng thương thay.

22. Trong thất khắc khổ

Độc Phong Thiện Thiên sư bế quan ở Dục Khê. Trong thất, Ngài không kê giường, chỉ để một cái ghế ngồi. Ngài tự nguyện: "Nếu chẳng tỏ ngộ, ta không rời khỏi chỗ này."

Một đêm, hành đạo quá mỏi mệt, Ngài vừa lại ghế ngồi, bất giác ngủ quên đến canh ba. Tự trách mình, ngài chỉ đi đứng chớ không ngồi nữa.

Nhưng một hôm, Ngài lại dựa vách ngủ quên. Sau khi thức giấc, rất hối hận, Thiên sư lập thệ: "không nương tựa vách." Chùng ấy, thân thể nặng nề mỏi mệt, mí mắt chỉ muốn sụp xuống, Ngài khóc lóc lễ Phật sám hối, tìm đủ cách để đánh đuổi ma ngủ đi.

Nhờ thế, công phu của ngài càng lúc càng tăng tiến thêm.

⁴¹ Đạt đến trình độ chứng ngộ này là về đến nhà,

[Suddenly one day] when he heard the sound of a bell, he [encountered fundamental reality, and] he was not on his own [anymore]. His enlightenment verse went like this:

Profoundly silent, utterly still, without any doings

As I touch it, for no reason I roar like thunder
With a sound that moves the earth, the scene ends

My skull is pulverized, and the dream returns

23. Ribs never touching the mat

Zen teacher Jin of Jade Peak studied with Hai of Jinyun. Hai taught him the koan "The myriad things return to one: where does the one return to?"

Jin was in doubt about this for three years. Once, when he happened to be picking vegetables, Jin suddenly solidified and stayed that way for a long time.

Hai asked him, "Are you stabilized?"

Jin said, "Whether I am stabilized or in motion does not matter."

Hai said, "Who is it for whom being stabilized or in motion does not matter?"

Một đêm, nghe tiếng chuông, Ngài bỗng cảm thấy thân tâm vắng lặng không còn chỗ nương tựa, liền đắc ý bài kệ [chứng ngộ]:

Trầm trầm tịch tịch tuyệt thi vi,

Xúc trước vô đoan, hầu tợ lời.

Động địa nhất thanh tiêu tức tận,

Độc lâu phẫn túy mộng sơ hồi.

Thâm thâm lặng lặng bất duyên ngàn,

Một tiếng chày kinh tợ sấm vang!

Manh mối khôn tìm, tin tức vắng,

Đầu xương sọ nát, mộng vừa tan.

23. Quên nằm

Bích Phong Kim Thiên sư tham học với ngài Phổ Vân Hải. Phổ Vân dạy khán công án "Muôn pháp về một, một về chỗ nào?"

Ngài nghi đến ba năm. Một hôm, nhơn đi hái rau với Phổ Vân, Ngài chột im lặng rất lâu.

Phổ Vân hỏi: "Ông định sao?"

Ngài thưa: "Định và động không quan hệ."

Phổ Vân hỏi: "Định động không quan hệ, ấy là người gì?"

Jin took a basket and showed it to Hai. Hai did not approve. Jin knocked the basket to the ground, but Hai still did not approve.

After this, Jin's meditation work became more and more urgent. His ribs did not touch his mat [because he never lay down] and he would sit [meditating] for seven days at a stretch. One day he heard the sound of someone chopping wood and was greatly enlightened.

24. Persisting in dull meditation work

When Zen teacher Wuji of Western Shu was first doing meditation work, he would not even look at little slips of paper with anything written on them. He just went on like a blind man doing dull meditation work, and finally he achieved great penetration and great enlightenment.

Zhuhong's comment:

The idea behind this is very correct. But those who do not clearly understand the principles of the teaching should not 'imitate the wrinkles' [by acting dull because they do not know any better].

*

Ngài lấy cái sọt đựng rau đưa lên. Phổ Vân không chịu. Ngài ném cái sọt xuống đất. Phổ Vân cũng không chịu.

Từ đó về sau, Ngài càng thiết tha công phu, đến lưng không bèn chiếu, một lần tọa thiền đến bảy ngày mới xuất. Một hôm, nghe tiếng bửa củi, Ngài đại ngộ.

24. Giữ độn công phu

Vô Tế Thiền sư lúc mới thực hành công phu không đọc đến bốn quyển Kinh Lăng Già, và những bản Ngũ lục cũng không xem. Ngài cam chịu mù tối chuyên rỗng thực hành độn công phu. Thế mà sau này, Ngài vẫn được đại ngộ.

Châu Hoằng bình:

Ý này cùng cực⁴², nhưng người không rõ giáo lý thì chưa quyết nghi được.

*

⁴² Ý này ảm nhiệm rất chính xác.

